

VARHAUGEN

4H - UNDER ÅPEN HIMMEL
SIDE 24

NY ALTERDUK
SIDE 10

UTVEKSLING TIL POLEN
SIDE 32-33

SUPERGILD NYHET SIDE 20-21

Marthine og Alise er ute og gjer ungdom
i bygda litt glade ...

VARHAUGBUEN ER 15 ÅR

Rart å tenka på at nå har eg halde på med bladet i 15 år, og det har berre vorte gildare og gildare med åra. I grunnen har eg vore med meir enn 15 år, for i 1995 då bygdekvinnelag, bondelag, Bu og 4H fekk Internatet, starta dei 4 laga opp att med eit blad, som Bu hadde hatt for nokre år sidan.

Husker ikkje kor mange år me heldt på då, men det gjekk berre ut av seg sjølv. Det var leiarane i laga som hadde ansvaret for bladet, og det var ikkje

særlig organisert, så eg vart mest sitjande med ansvaret aleine.

Og plutselig var det stopp, og nok var nok. Men det er historie nå.

Eg har sagt det før, og seier det igjen, det var Jon Harald Håland i Bedriftsforeninga, som fekk bladet i gang igjen. Og godt var det, når eg ser alt det gilde eg har fått vore med på i desse 15 åra.

I 2005 kom det ut 3 nummer. Interimstyret hadde ikkje konstituerande møte før 18. april, så vart det ikkje tid til meir enn 3. Det første nummeret var på heile 12 sider, og me tykte det hadde vorte eit fint blad, der berre fram- og baksida var i fargar. Alle bileta inni bladet var svart/kvit. Blad nummer 2 hadde 16 sider og til blad nummer 3 klarte me 20 sider. Nå var det og med nokre få fargebilete. Så auka det på etter kvart med sidetalet, til me nå i det siste har lagt oss på 40.

Det nye styret hadde fått til eit godt samarbeid med 4H som hadde 2 medlemmer, Kine Aasland og Linn Karin Bryne, som skulle ha journalist som oppgåve. Begge desse hadde innlegg i alle tre nummera.

Kva skreiv me så om i 2005? - Jau, stort sett om det som gjekk føre seg i bygda, slik som; Nytt trenings-senter i IT bygget, speidaren, plastinnsamling, skulekorpset, Krånå aktivitetssenter, Fjordkjøkken, lokal kunstnar, flyktning frå Irak, skulefrukost, hausttakke-fest, Varhaugmarken, noko frå gamal tid og elles det som dei ymse eigarlaga hadde føre seg. Nett slik som nå.

Me har hatt som mål å skapa eit blad som verkar samlande på Varhaugbuar, og med det å skapa identitet til bygda gjennom å synleggjera kva som fins av aktivitetar og tilbod, bedrifter og organisasjonar i Varhaug. Gildt er det at fleire organisasjonar er kome med etter kvart, for der mange tenker ulikt, der tenker dei nytt!

Gildt er det og at mange utanfor Varhaug syner interesse for bladet. Kvart nummer vert sendt til 50 personar med anna postadresse enn Varhaug. Liv

ANNLEIS VÅR

Denne våren har vorte annleis for oss alle, med stengde skular og barnehagar, med heimekontor for mange og tog, nesten utan folk, som suser gjennom bygda.

Ordførarkvardagen vart og brått annleis. Sjølv om rådhuset vart stengt, og dei fleste tilsette arbeidde heimanifrå, vart det hektisk møteverksemd med rådmannen og hennar leiarar. Det vart regelmessige møter med nabokommunane for å samordne tiltak og ordningar. Mange folk bur i ein kommune, arbeider i ein annan, har familie i ein tredje, så vi la mykje vekt på å samordne måten å gjera ting på i jærkommunane.

Fylkesmannen er Staten sin representant i Rogaland, så det har vore regelmessige møter med henne og hennar stab. Ordningar har kome til undervegs, og mykje har endra seg, i starten frå dag til dag, seinare frå veke til veke. Vi har lagt mykje vekt på å fylgja dei nasjonale retningslinjene i Hå, sjølv om vi av og til har lurt på nødvendigheten av alt.

Det føregår mange slags møter på rådhuset, både politiske møter og møter med folk som vil treffa saksbehandlar eller det kan vera ordførar. Slike møter måtte ein periode føregå på skjerm. «Teams» har vorte eit kjent begrep for mange tilsette i kommunen, både i skule, barnehage, rådmannen si ledergruppe o.s.v. Møte med utanforståande vart og haldne som «teamsmøte». Vi hadde for eksempel møte med Fylkesmann og tre departement i Oslo om ein markaveg på Aniksdal. Befaringa føregjekk med drone og film. Kommunen og Fylkesmannen la fram synspunkta sine på skjerm, og «gjestene» frå Oslo fekk stilla sine spørsmål og koma med sine innspel. Det vert spennande å sjå kva avgjerda vil verta.

Politikarane måtte venja seg til å diskutera med å sjå inn i kamera og forhalda seg til meiningsmotstandarane sine på skjerm. No er vi på veg tilbake mot meir normale tilstandar. Det har vorte få reiser til nabokommunar og til Stavanger den siste tida. Etter kvart har vi vorte ganske vane med å møtast utan å møtast. Det har vorte både tidseffektivt og praktisk. Vi skal ikkje sjå bort frå at det vert fleire slike skjerm-møte tida framover, sjølv om vi har lov til å møtast fysisk.

Når Fylkesmannen har hatt tilsyn i Hå kommune ned gjennom tidene, har tilbakemeldinga fleire gonger vore at Hå snur seg rundt og løyser vanskane som oppstår. Hå finn løysingar, men har ikkje alltid vore like flinke til å laga planar og å dokumentera det som har vorte gjort. Dei siste åra har vi vorte flinke til å planleggja og dokumentera, men eg trur at vi har teke vare på evnen til å snu seg rundt og finna løysingar. Då tilsette i helsevesenet i Hå plutselig måtte ha beredskap til å handtera smitte, gjekk det ikkje lenge før dei var på høgde med situasjonen. Det same med lærarar som plutselig skulle undervisa elevane sine på internett. Mange har gjort ein kjempejobb i den tida då alt skulle vera annleis.

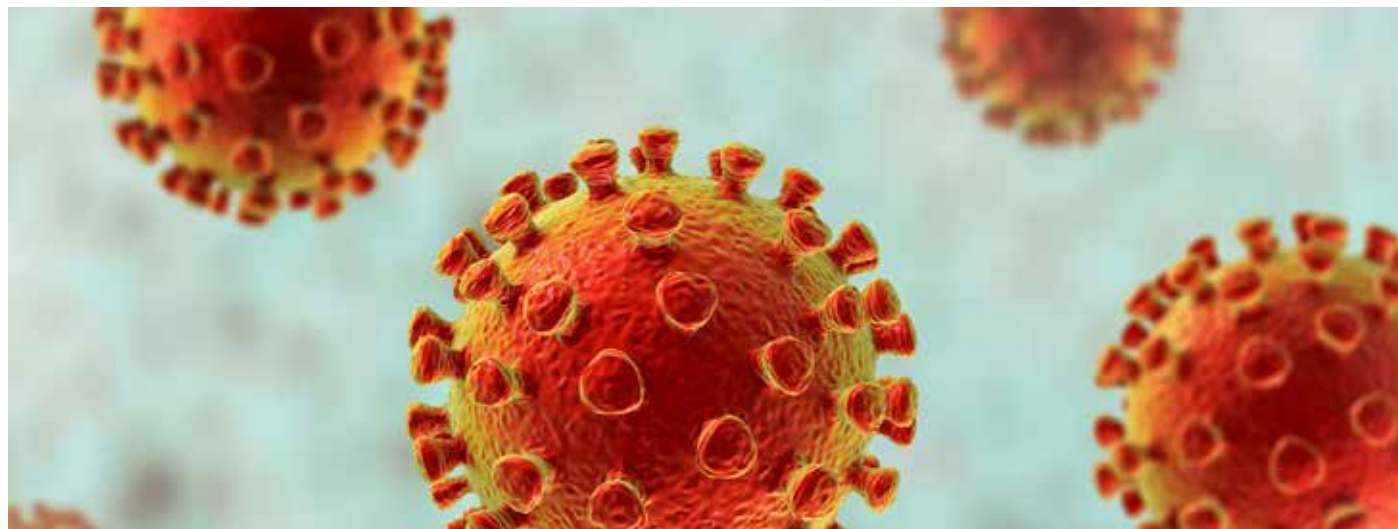
Vi har lært mykje denne våren. Vi har lært å arbeida på nye måtar. Noko av dette kjem nok til å fortsetja. I tillegg trur eg vi har lært noko om kor sårbare vi tross alt er. Få av oss hadde førestilt seg at eit lite virus skulle få så store konsekvensar over heile verda. Sjølv om det står eit avsnitt om pandemi i Hå kommune sin beredskapsplan, var det vel ingen av oss som tenkte at det skulle verta bruk for å henta fram det avsnittet.

Noko av det gilde midt oppe i denne annleis våren, er å sjå at folk i bygda og i kommunen står i lag og er lojale mot dei retningslinjer som har vorte laga til beste for oss alle. Vi har kan hende undra oss over om korvidt alt måtte vera slik, men vi har stått saman, og har løfta i lag.

Så får eg håpa at vi maktar å løfta i lag i dagane framover og. Vi har berre så vidt begynt å sjå dei langsiktige følgene av denne annleisvåren. Det kan gjelda både helse og økonomi. Vi er ikkje ferdige sjølv om det vert opna gradvis opp, men vi skal ta med oss lærdommar av det som har vore, og vi skal stå saman i møte med det som kjem.

Jonas Skrettingland

DÅ NORGE STENGDE NED

Denne stubben vart skriven for Bondevennen første dagen i karantene, 13 mars 2020:

I skrivande stund har Norge stengt ned. Hustru og eg er plassert i heimekarantene nokre dagar grunna ei utanlandsreise. Dei einaste med to føter me kan treffa for tida, er dei sju høgtytande hønene i uthuset. Det meste er snudd fullstendig på hovudet i forhold til normalen hjå oss alle. Eit virus frå Kina har nærast over natta fått livets alvor til å prega folket.

Aldri så galt at det ikkje er godt for noko. Det gjer ingen ting om klimadebatten blir tona ned nokre veker. Eg har ikkje høyrte så mykje frå veganarane heller dei siste vekene. Også dei som ser ein annan veg og trillar handlevognene i ekspressfart forbi hylene med mjølk og mjølkeprodukt, har vel fått anna å tenka på.

Torsdag 12. mars, var den store handledagen. Folk sopte med seg dopapir og det dei kunne få av vått og tørt i butikkane og stengde øyro for styresmaktene si oppmoding om å ikkje hamstra. Unge familiefolk som aldri i sine liv har sett fingrane i ein brøddeig, kjøpte åtte kilo kveitemjøl og restlageret av tørrgjær. Det ryktast elles at ein Hå-bu kjøpte 50 brød i ein butikk på den store handledagen.

Det er lenge sidan 1940. Globale kriser av dette formatet er uvant. Dugnadsnasjonen Norge skal dei komande vekene opp til ny eksamen. Starten har ikkje vore god. Det kan eigentleg berre gå ein retning frå no av. Opp og fram.

Frå mitt karantenekontor har eg full kontroll på ei perlerekke med gardsbruk som omfattar Skretting og Skrettingland. I dag er det nordavind og blå himmel. Eine bonden var ute og skaut med gjødselkanonen. Graset er grønt og bøndene er på hogget. Me har blautkokte egg på bordet og lysare dagar i vente. Dette kan lett gå godt.

Sjur Håland

MINNEORD, TOBIAS SKRETTING

Ein av dei store kulturhovdingane her på Jæren har gått bort. Tobias Skretting frå Njærheim i Hå døydde 12. mars, 83 år gammal. Eg er takksam for å ha fått møtt Tobias i mange samanhengar dei siste 20 åra. For meg er mest kvar einaste linje han har skrive - og det er ikkje få - som ein liten andakt.

Tobias var jærbu og bonde. Eg vil hugsa han som ein mager, gråspregd skjeggpyda mann, kledd i dongeribukse, raud eller blå flanellskjorte og ein svart skinnvest. I tillegg til bonde var han diktar, versemakar og kunnskapsrik kulturformidlar av format. Dei eigenskapane er ikkje typisk jærsk. Det er difor Tobias har hatt særleg stor betydning. Både i hans tid, men ikkje minst i tidene som kjem. Tobias sine bøker vil stå seg som ein truverdig dokumentasjon på tidene som var. Identitet er viktig. Det visste Tobias. For jærbuar som vil vita kven dei er, og kor dei kjem frå, kan gjerne starta med å gjera eit djupdykk inn i Tobias sine tekstar.

Dei eldre lesarane av Bondevennen hugsar nok stubbane i Bondevennen. Gjennom spalta Tobis, formidla Tobias Skretting aktuelle tankar i tida, poesi, fantasi og dikt til travle bønder gjennom ei årrekkje. Av og til var han refsande og kvass. Andre gonger var han fløyelsmjuk, mild og audmjuk over det han såg og opplevde som bonde. Han fekk nok inspirasjon på ulikt vis. «Aller best er det å dikta når eg sit i traktoren og harver», sa han til meg ein gong.

Nå er traktoren og harva parkert. Pennen er lagt ned. Men spora etter Tobias Skretting er mange. Han har bidrege til at synlege kulturminne og livsviktig kulturarv på Jæren er teken vare på. Jæren har blitt rikare takka vere Tobias.

*«Men på steinane i grua brenn ein eld
der dei gløymde liv sitt altarmåltid held.
Skara vel den siste gloa når du til di kvila går!
Etter vintermørke ljøsna det ein vår!»*

Frå diktet/songen Påskemorgon av Tobias Skretting

Fred over minnet!

Sjur Håland

FRÅ REDAKSJONEN

Nå har eg nett vorte ferdig med blad nr. 61, og dette er siste nummeret eg arbeidar med på Hobberstad. Eg vert nemleg «stasjonskåna» i neste månad, så blad nr. 3 kjem frå Tjemslandshagen.

For ei tid sidan fann eg ut at dei unge på garden måtte få sleppa til. Då er det godt å kunna flytta av eigen fri vilje til husvære eg sjølv har vald. Om eg er oppegående nå, er det ingen som kjenner framtida. Kva om eg ikkje hadde klart meg sjølv på Hobberstad? Då hadde trygdebustad eller sjukeheim vore alternativet, og det er ikkje sikkert eg hadde lika det?

Eg har så langt kome meg godt gjennom koronaen, og det har i grunnen godt bra. Litt uvant var det jo at alle dei tinga eg gjekk på var avlyst, men då måtte eg berre finna på noko anna å gjera. Med flytting i «bakhåve», fekk eg unna noko rydding og kasting, men etter eit langt liv er det mykje att. Elles har eg nok gått litt meir på tur enn vanleg. Enten ein tur i marka med hunden, eller berre aleine.

Eg tykkjer folk vart flinke til «å snu seg rundt» då kvardagen vart annleis. Sjå berre på all kreativiteten som kom fram 17. mai!

Ynskjer alle ein fin sommar, kanskje md litt mindre restriksjonar enn akkurat nå.

Liv

BETONGARBEID - TREARBEID
Mølleavn. 12, 4360 Varhaug • 51 79 85 79

Rilling av spoltegn. Graving og drenering. Senking av kjeller. Utmøling av fjøs.
Egil Håland 416 99 617 www.Toppaland.no toppaland@gmail.com

Halvorsen

Widerøe Flyselskap tok det første luftfotografiet av garden, skulestaden og kyrkjestaden Odland i september 1944

SKULEHUSET PÅ ODLAND

Ein må vera litt til årskomen skal ein hugsa skulehuset på Odland. Skulestova stod mellom gardsbruka til Rasmus Odland og Magnus Skrettingland, og hadde berre eitt klasserom. Mellom kyrkja og skulen var det hestestallar «stadla» kor gardbrukarane kunne beita frå, og setja inn hestane medan dei hadde ærend i kyrkja.

Kvifor vart det bygt skule på Odland? Utetter i 1880 åra auka misnøya med rom situasjonen for den høgare allmugeskolen. Skulen la mykje beslag på den vanlege skulen, særleg i Tjemsland krins. Denne skulestova vart oftast nytta, og det gjekk ut over borna i krinsen. Så i 1885 gjorde difor skulekommissjonen vedtak om å be kommunestyret bygga eige skulehus før den høgare allmugeskolen. Dermed slapp skulen å flytta frå stad til stad. Kommunestyret handla raskt, men sette som vilkår at dei fekk anna støtte, og at skulen vart plassert midt i sokna, på Odland.

Den høgare allmugeskolen engasjerte mange. Skulekommissjons- protokollen fortel at det vart oppretta eit privat legat, og i 1889 vart det sett i gang ei privat pengeinnsamling til skulen. Same året tok bygginga til på Odland. Den 10. januar 1890, 15 år før kyrkja på Odland vart teken i bruk, samlast styret for

skulen til elevsopptaksmøte i den nyreiste stova. Då hadde den nye lova om folkeskule nett kome, og lova varsla at tida for skulen snart var over. Den nye framhaldsskulen kom i staden. Då Hå kommune vart delt i 1893, slutta og soga til den høgare allmugeskolen i Hå. Skulestova vart etter dette nytta til andre føremål.

Kva vart så skulestova brukt til? Mange som lever i dag, har minne om, og har hatt undervisning på skulen. Før nye Varhaug Skule vart teken i bruk i 1958, vart skulestova brukt til undervisning i sløyd for elevar på Varhaug.

Fleire gilde og imøtekomande personar som underteikna han snakka med, og som alle er av høg alder, over 90 år, kan fortelja at dei har gått «å lese for presten» i skulestova. Malena «Molla» Bratland, snart 99 år, fortel at ho gjekk for presten i 1935, og at presten heitte Tande. Andre fekk konfirmandundervisning av presten Brekke. Gutar og jenter fekk undervisninga kvar for seg. Ein annan kan fortelja at han har gått på vaksensløyd her, og laga seg både seng og nattbord. Dei siste åra før skulen vart jamna med jorda i 1972, vart stova brukt til museum av Varhaug Folkemuseum. Deretter flytta museet til kjellaren i Hå Rådhus.

Ingvar Reiestad

KORONATANKER

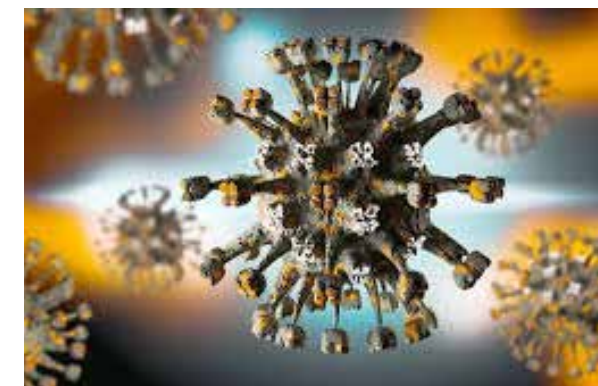
Nå er det gått vel to månader sidan heile Norge blei delvis stengt av koronatiltak. Skular og barnehagar blei stengt, og me gjekk alle inn i ei veldig spesiell tid.

Dei fyrste vekene var me alle mest som i karantene. At statsministeren gjekk ut med at dei over 65 som var i risikograppa, ikkje måtte ha kontakt med verken barn eller barnebarn, var ganske tøft å fordøya. Eg som 70 åring følte meg jo rimeleg frisk, og å klara akseptera at me var i risiko grappa var vanskeleg. Men me måtte jo alle vera lojale og gjer som me fekk beskjed om. Vaska hendene og halde avstand.

Ganske tidleg bestemte eg meg for å gå minst ein tur kvar dag, og det har eg mest klart halde. Ser av FB innlegga mine, at optimismen har fått seg ein liten knekk av og til, men det varte ikkje lenge. Då var det berre å dra seg sjølv etter håret, og huska på kor utruleg heldige me er som bur i Norge. Og i tillegg er me pensjonistar privilegerte. Lønna kjem kvar månad, og me treng ikkje tenka på verken permittering eller heimekontor. I dette fagre landet er me berika med flott natur, både hav og hei, rett utanfor dørene. Turar rundt om gjev ro i sjela og ny energi.

Eg som har litt kontakt med Spania, ser jo kor utruleg mykje meir dei har slete. Dei fekk utruleg mykje smitte raskt, og fekk portforbud ganske fort og lenge. Folk var mest redde for å gå ut for å tømme søppel og lufta hunden, for dei blei stoppa av politiet både tidt og ofte.

Veret i desse koronatider, har ikkje vore noko vår eller sumarver. Mykje og sterk vind, og når temperaturen ikkje er meir enn 3-6 gr, er det mest ikkje

muleg å få eta maten og drikka kaffi ute. Dette saknar eg veldig, fordi turen for meg var nok for å få tida til å gå, og bruka nokre av døgnets timar. Elles har eg lese mange, mange bøker og strikka snart tre jumpar. Strikking var mest ein gløymt hobby, så det var kjekt å vekka dette til liv igjen.

Men eg kjenner at eg lett lar meg provosera av småting i desse tider. Vegarbeidet i Varhaug sentrum ser aldri ut til å ta slutt. Asfaltering som eg trudde var gjort på 2-3 dagar, har nå vara mest i to veker. Me har måtta kjøre om Felleskjøpet for å koma til sentrum mykje av tida. Ja, eg veit at jobben er stor og nødvendig, og at det vert eit kjempegodt resultat for flaumsikring og overvatn.

Lørdagens Stavanger Aftenblad skull vera ei glede. Tenk 224 sider med stoff i tre deler. Men av dette var 124 sider boligannonser inne i 2 av delene. Og eg var absolutt ikkje på boligjakt!! Det var rett før eg ringde min vrede inn til avisa!

I det store og heile går ting veldig bra, og me vaskar hendene og held avstand som me skal. Alle personar som har ansvaret, har vore kjempegode, rolege, kunnskapsrike og positive på sine mange pressekonferansar. Regjering og storting har jobba raskt, og fått mange støtteordningar på bordet.

Nå når ein sakte men sikkert åpnar opp igjen, håper eg me kan bringa med oss litt av det me har lært i denne tida. Me har så utruleg mykje å vera taknemlig for. Det er ei gode å få bu i Norge.

Inger Haugstad

Jærmester

BYGGER MED KOMPETANSE

www.jermester.no

MAU

MURERFIRMAET
AANESTAD & UELAND

Totalleverandør av bad og våtrom

NORGESHUS
Varhaug

jonharald@norgeshus.no

BOK OM FOLK FRÅ VARHAUG

Dersom alt går etter planen vil ei bok om bygda og folk frå Varhaug gjennom dei siste hundre åra gå i trykken i månadsskiftet september oktober. Det er hundreårsringen Varhaug Bondelag som gir ut bygdeboka. Eg har hatt skriveoppdraget med ein solid bokkomitéi ryggen.

Frå Bratlandsmarka til Dubland og Trånerudlå. Frå Damebyen til Klokarmarka. Frå Smestad via Ueland til Håland, Husveg og Nord-Varhaug. Frå møllar, skreddar, skomakar og bonde, til interiørkonsulent, reinhaldar, dataprogrammerar og spesialsjukepleiar. Frå fattige og strevsame kår med barnerike familjar i låge jærhus og ørsmå fjøs, til lausdriftsfjøs, mjølkerobotar, einbustadar, bustadblokker, oljeeventyr, el-bilar og ein materiell velstand som ingen ved sine fulle fem kunne drøymt om i det Herrens år 1920.

Konkursar og regelrett naud, er blant ingrediensane i historiene om Varhaug. Det var alt anna enn lett å vera kvinne og mann på Varhaug med ansvar for barn, gard og grunn på 1920 og -30 talet. For dei som opplevde dei fem svært dramatiske krigsåra, skulle tidsomgrepa for all tid etter vera før-, under- og etter krigen. Kring 1950 kom traktorane rullande inn på tuna. Så kom mjølbilen, mjølkebilen og alderstrygda. Modige kvinner og menn rydda land på Elgane. Ingeborg og Asbjørn Stueland produserte likkister og møbler i stasjonen. Margit og Anton Auestad selde mat, medan Jenny og Gunleiv Bø bakte wienerbrød og selde kraftfôr i tillegg til kolonialvarer. I.T. Ueland leverte trelast og kjolety. Folk fekk arbeid rundt i dei mange verksemdene som

spratt opp på Jæren, og dei fekk etter kvart pengar å rutte med. Fritid, ferie og sosiale velferdsordningar vart ein del av kvardagen. I 1969 vart det funne olje og gass i Nordsjøen. Midt på 1970-talet kom Opptappingsvedtaket. Landbruket på Jæren gjorde store byks opp og fram. Nokre år før tusenårsskiftet kom endringar som endra den etablerte strukturen i landbruket også her på Varhaug.

Når eg nå har skrive desse linjene til Varhaugbuen og er ansvarleg for innhaldet i boka, kjem sjølv sagt frykta for at bogen er spent for hardt og at eg er i ferd med å laga forventningar som ikkje blir innfridd. Det får stå til. Forteljingane frå Varhaug er meint å vera ein hyllest til alminnelege folk og eit bidrag til den lokale hukommelsen. Eg er audmjuk og spent på mottakinga til hausten.

HER ER EIN HUMORSTUBBE FRÅ BOKA:

Presten var nyleg tilsett, og heilt framand på Varhaug. Ein av dei første gongene han var på stasjonen, var han på leit etter postkontoret. Presten tok kontakt med ei ungjente som stod og hoppa tau på fortauet ved skobutikken til Rakel Lerbrekk, og spurte kor posten haldt til. Jenta peika og forklarte vegen, og presten takka. «Om du tar med deg mor og far til kyrkja ein søndag, kan eg fortelja dykk om vegen til Himmelen», sa presten, venleg. «Nei, dæ trur eg inkje me vil. Når du inkje kan veien te posten, trur eg inkje du kan veien til Himmelen heller», svara jenta.

Sjur Håland

100 ÅRING

I samband med at Varhaug bondelag skal markera 100 års jubileum i 2020, ynskte laget å bidra til at det vart skrive ei bygdehistorie med utgangspunkt i landbruket og bøndene på Varhaug dei siste hundre åra.

Varhaugbuen ville veta litt meir om dette bokprosjektet, og tok ein drøs med Olav R. Husveg, som saman med Lenita Salte, Peter Vagle, Per Kristian Skrettingland-Haarr og Sjur Håland var valde til å ta seg av for 100-års jubileet. Dei har nå i godt og vel eit år arbeidd med dette, og alle vart fort samde om at det var Sjur som skulle skriva boka.

Olav ville dei skulle laga ei bok om dei siste 25 åra til bondelaget, sidan det kom ut ei bok då laget var 75 år. Men Sjur hadde eit anna godt forslag; me lagar heller ei bok om Varhaug bygda gjennom dei siste 100 åra, og ikkje ei bok berre om bøndene. Og slik vart det, noko Olav er veldig glad for i dag. (Han har nemleg både sett og lese i boka, under skriveprosessen til Sjur). Og det vert ei veldig fin og gild bok, med mange bilete både frå nå og i eldre tid, seier Olav.

Komiteen hadde ei kostnadsramme på kr. 250.000, men kor skulle dei få pengane frå? Bondelaget kunne jo yta ein del, men med tanke på at dei og skulle ha ein jubileumsfest, var det grenser kor mykje dei kunne bruka på boka. Då var det om å gjera å finna ein sponsor eller to. Dei lokale bankane, og ikkje minst bedrifter relatert landbruket, har vore utruleg gåvmilde og rause. Olav vil her på vegne av komiteen takka så mykje for alle bidraga dei har fått.

Som me skreiv i sist nummer av bladet, skal boka lanserast 31. oktober - dagen etter at bondelaget har feira seg sjølv med ein stor fest. Denne skal vera på Jærmuseet laurdag 30. oktober, men akkurat nå i denne korona tida, er dei usikre på mykje. «Men, seier Olav, det kjem eit nytt nummer av Varhaugbuen i september, og då reknar eg med at det kjem ei skikkeleg innbyding til ein **STOR JUBILEUMSFEST**. Då vonar eg at bygdefolket går mann av huse for å vera med på feiringa».

Varhaugbuen takker Olav for drøset. Eg ser fram til å få den boka i handa.

Liv

KULLSYREMASKIN FRA AGA

899,- inkl. patron

ny patron
269,-
bytte av patron
149,-

VI HAR GODKJENT BILVERKSTED:

- EU kontroll
- Hjulstilling
- Service
- Tilhengerservice
- Salg av dekk
- Dekkhotell

Varhaug Servicenter A/S

Godkjent bilverksted • 51 43 02 33

NY ALTERDUK

Eg fekk «nyss om» at Varhaug bygdekvinne­lag hadde fått spørsmål frå daglig leiar i Varhaug kyrkjelyd, Turid Boganes, om nokon kunne ordna med ny alterduk til Varhaug Kapell. Den gamle hadde begynt å bli holete og «sleden». Mange hadde blitt spurde, men det var ikkje så enkelt å få nokon til å ta på seg den store oppgaven. Sjølve duken er av lin, med ein fint hekla kant rundt.

Ein dag eg snakka med naboen min, Inger Lise, kom me innpå hekling, at det var hobbyen hennar. Då måtte eg bare «smi mens jernet var varmt», og spør om ho kunne tenkja seg til å hekla kanten til alterduken. Ho trong ikkje lang tid om å bestemma seg. Etter nokre dagar kom beskeden: «Eg tek oppgaven». Så nå er ho i gang. I skrivande stund har ho to englar igjen å hekla. Inger Lise Varhaug driv gard saman med mannen, Arvid. Dei har mange dyr, og for Inger Lise er det mykje å henga fingrane i, men likevel får ho tid til å hekla. Ho tykkjer sjølv at det har vore eit gildt og meningsfullt arbeid.

Den gamle duken hadde Tilla Ueland f. Lode, frå Ierbrekk, hekla.

Så nå gler me oss til å legja flunkande ny duk på alteret i Varhaug kapell, på den Gamle Kyrkjegarden.

Stor takk til Inger Lise.

Astrid G Varhaug.

FRIVILLIGSENTRALEN

Kort beskrivelse av prosjekt/aktivitet:

Hå frivilligsentral har mange tiltak i denne beredskaps-situasjonen:

- Samarbeid med Røde kors om hjelpetelefon - telefon venn. Dette er i gang.
- Frivillige har transportoppdrag - luftveislegevakt, henting/bringing av klær, handling etc. Dette er i gang. Handling av mat og medisin. Lufting av hunder og henting av personer på Stavanger flyplass som er kommet heim fra utlandet som måtte rett i karantene.
- Utdeling av mat. Dette er i gang.
- Arrangement - konsertar på parkeringsplass for Hå sjukeheim. Ein konsert er gjennomført, to til er under planlegging.
- Syng av munnbind, forkle og stellefrakkar. Dette er allereie i gang og vil fortsetta ei stund fram over. Det er blitt sydd ca 85 smittefrakkar de siste ukene.

Me har totalt 120 stk. som gjer frivillig arbeid retta direkte mot desse tiltaka.

Merethe Elin Kvía

HESTEN OG BUKKEN

Kvifor måtte kommunen flytta sauen og følet til ein lagerplass, når dei først hadde funne ein annan stad framfor rådhuset til dei?

Liv

PS. Det var der ordføraren trudde dei stod, då eg spurde han.

ABRØR

Trenger du hjelp
ta kontak med okka
folk på Varhaug!!!
Ring 48 50 97 81

Vi utfører alle
typer oppdrag innen:
Bolig, nybygg, rehabilitering,
service, fjøs og industri

Jan Inge Auestad
48 50 97 81
janinge@abror.no

Tlf 48 50 97 80
post@abror.no

ME ER I GONG ATT

Siste arrangement var song og musikkfesten som var 8. mars.

Alt etter det vart avlyst,- men no opnar me litt etter litt etter 7. mai. Men det vil ikkje verta arrangert møter og samlingar der ein ventar meir enn 50 fram til over sommaren.

Styret for misjonshuset planlegg no å halde årsmøtet 27. august. Det skulle vært 12. mars.

Frå misjonshuset vert det delt ut blad i alle postkasane to gonger i året. Nr 1 for 2020 er nettopp delt ut. Og der står mykje bra informasjon, mellom anna er styrane i laga presenterte. Og ein kan finne ei helsing frå utflytta Varhaugbu, Arne Lie.

Konfirmasjonane for Varhaug vart ikkje i mai,- men er flytta til slutten av august, og det er tinga rom på misjonshuset for konfirmasjonsfest 29. og 30. august, pluss ein i slutten av september.

Open barnehage hadde også bråstopp, men no i mai er det ei gruppe frå Lensmannsgarden barnehage som held til på misjonshuset på måndagar og torsdagar.

Den nye prislista for leige av misjonshuset vil ikkje bli tatt i bruk før 1. januar. Ein vil leggja den fram på årsmøtet 27/8. Så fram til nyttår gjeld fortsett regelen om at ein må betale 5% av omsetnaden i tillegg til leia.

Men me er i gong att, smått om senn, etter Corona-pandemien.

Sjå program på oppslag og i annonsar og følg med på internettsida til Misjonshuset, www.varhaug-misjonshus.no, der ein kan finne program og planlagde ting framover.

Ver merksam på kontortida på misjonshuset som er måndagar og torsdagar kl 2000-2100, og telefon er 51430808. (Telefonnummeret gjeld berre fram til 4. juni, då vil det verta mobiltelefon for Telenor kutter ut fasttelefon.) Det er berre 1 time, men ein kan tinga rom ved bruk av internett: http://www.varhaug-misjonshus.no/?page_id=752

E-post kan sendast til post@varhaug-misjonshus.no

Gateadressa er Ånestadvegen 21, postadresse er boks 103, 4368 Varhaug

Velkomen til Misjonshuset.

Med helsing, Per-Arvid

LUDWIG LARSEN

Reknar med at du må vera vel vaksen for å vita kven denne mannen var. Han og kona saman med to tenåringar flytta inn i nytt hus i Tjemslands-hagen på Varhaug i 1965. Han arbeidde som elektrikar med installasjonar ved bygging av store kraftstasjonar. Ofte låg desse anlegga så langt borte at han vart pendlar.

Ludwig, eller berre Ludw., hadde ein gild hobby. Han skreiv dikt, og mange av desse vart publisert i Jærbladet opp gjennom åra. Han skreiv og mange helsingar og prologar til ymse arrangement. Mellom anna var det han som skreiv prologen til Varhaug bygdekvinnelag sitt 50 års jubileum 27. november 1985. I tillegg har eg sett helsing til Anthony Pedersen, då han slutta i banken.

Varhaugbuen har fått låna ein heil perm med dikt og helsingar. Ludw. var veldig oppteken av naturen og vern av denne. Trur og han skreiv dikt om kvar einaste månad. Nokre av desse vil me dela med lesarane framover.

Liv

På årsmøtet på Lerbrekk gamle skulehus i 2009, les Sjur Håland diktet sitt «Lukt av mold». Me hadde det med i Varhaugbuen etterpå, men eg tykkjer det er så fint, at eg tek det med nok ein gong. Eg har og fått lov av Sjur til å ta med minneorda han skreiv til Bondevennen om Tobias Skretting. Mange av oss har god kjennskap til kven Tobias var og det han skreiv. Bygdekvinnelaget har dei siste åra slutta møta sine med «Kveld på Jæren». Liv

Når ting går på tverke, det buttar i mot

Når mismot og tungsinn gir usikker fot
Då lukker eg augo og tenkjer som dåren
Og drøymmer om lukta av molda om våren

Dagar med skodde og dagar med regn

Snøklammer, kvistknoppar, einaste tegn
Tegn på at snart kan vi nyte komforten
Av lukta av molda, av jorda, av våren

For tenk på ei kvinne, på eau de cologne

På lukta av sommar på Syden balkong
Tenk på Demi More eller på Sophia Lorèn
Det er ingen som lukter som molda om våren

Lyseblå himmel med vinddrag frå sør

Kjenne sola som skiner og varmar og tør
Varmen kjem frå Mexico Golfen, er med havet båren
Det er den som gir lukta av molda om våren

Å arbeide med jorda ein vårdag i april

Gir lækjedom og sjelebot langt meir enn dispril
Å setja seg ned med mat og kaffitåren
Å kjenna godlukta av molda av Jæren av våren

Sjur Håland

DET ER KOME NOKO NYTT I STUELAND TREVAREFABRIKK BYGGET

På vestsida står skiltet Uldal, og eg trudde dei hadde slutta av i 2018. Det stemmer at sjølve produksjonen slutta då, men Uldal har framleis delelager og servicemann, Ansgar Nord Varhaug, så nå veit eg kvifor skiltet framleis står der. Ansgar er på kontoret når han ikkje er land og strand rundt på oppdrag. Er det noko «Uldal greie» de treng, er det berre å ta kontakt.

På austsida fann eg eit anna skilt. Trond Skretting Maskin. Eg snakka med nokre av arbeidsfolka på verkstaden, eg prøvde å få tak i Trond, men i denne travle årstida var ikkje det lett. Eg fekk helsing frå Trond at han heller ville ha ein drøs med Varhaugbuen til neste blad. Han rekna med at det då var ei rolegare tid.

Så ser me fram til ein betre presentasjon av Trond Skretting Maskin, som ikkje er ei ny bedrift på Varhaug. Han har halde til på Dysjalsvegen i fleire år.

Liv

FJORDKJØKKEN HAR FÅTT NY DAGLEG LEIAR

Då Varhaugbuen fekk nyss om at Fjordkjøkken hadde fått ny sjef, måtte me berre ta turen innom. Eg vart godt teken i mot av sjefen sjølv, Anne Siri Høiland - i passe korona avstand - . Rart å møta ein person for fyrste gong, og ikkje få handhelsa, men slik er berre stoda nå.

Anne Siri er 55 år og frå Sandnes. Her bur ho og saman med mannen Rolf. Dei har to vaksne jenter på 24 og 27 år, som begge har flytta ut. Anne Siri er glad i friluftsliv, så om vinteren vert det skigåing, og om sumaren turar i skog og mark, til fots eller på sykkel. Dei har hytte både i Sirdal og Mandal, og då seier det seg sjølv at det vert ein del vedlikehaldsarbeid både her og der. Men Anne Siri koser seg og med ei god bok i solveggen.

Ferdig med vidaregåande valde ho Næringsmiddel-fag, var ferdig utdanna i 1990, og fekk jobb i Tine. Under utdanninga hadde ho hadde sommarjobb hos Tine, Sola, og var og innom Jæren Meieriskule på Bryne. Ho har og hatt eit 3-årig engasjement som leiar for ei klynge bedrifter, som alle hadde med mat å gjera.

Anne Siri begynte på Fjordkjøkken 1. februar i år, og tok over som dagleg leiar 1. april. Jarle Vidvei, som hadde vore sjef på Fjordkjøkken frå starten, var dagleg leiar ut mars. Anne Siri fekk såleis to gode månader med overlapping saman med Jarle. Her fekk ho god kjennskap til administrasjonen pluss alt ute i bedrifta frå A til Å, og ikkje minst lærde ho arbeidsfolka å kjenna.

Då Varhaugbuen starta for 15 år sidan, skreiv bla-det om Fjordkjøkken, som starta i 1996 i det gamle meieriet på Varhaug med produksjon av ferske ferdigrettar for Fjordland. Når dei nå hadde fått ny dagleg leiar, tykte me det kunne vera rette tida til å orientera lesarane om stoda for bedrifta i dag.

Det var vel ingen på Varhaug som kunne tenkt seg den utviklinga som har vore i bedrifta . Det har nemleg vore ei veldig positiv sals utvikling sidan dei produserte dei første 5-6 rettane i 1997 og fram til i dag med nærare 60 forskjellige produkt. 4 av pro-

dukta som var med frå starten, er framleis ei stor salsvare.

I 2019 vart det produsert i underkant av 9000 tonn, noko som i snitt vert ca 170 tonn i veka. Frå 2019 har og Fjordkjøkken produsert hermetikk frå Nortura i ny miljøvennlig emballasje, mellom anna Joika kakene som dei hadde laga i 54 år.

Ved årsskiftet 2019/20 var det 180 tilsette på Fjordkjøkken, noko som utgjør 122 årsverk. Koronakrisa har ikkje hatt noko negativ innverknad på produksjonen på Fjordkjøkken, tvert om. Bedrifta har gått for fullt heile tida, med 2 skift i vekedagane, og dei første tek då til på jobben kl. 02.00. Ved behov, køyrer dei tilleggsskift.

Fjordkjøkken er ein god arbeidsplass for både menn og kvinner, men kvinnene er i fleirtal blant dei tilsette.

Kanskje ikkje alle er klar over kven som står bak Fjordkjøkken. Eigarane er: Nortura (56,53%), Tine (23,46%) og Felleskjøpet Rogaland Agder (20%).

Fjordkjøkken produserer for Fjordland, som har ansvaret for sal og merknadsføring. Det er kokkane i Fjordland, som har ansvaret for produktutvikling, men uttesting av nye produkt skjer i tett samarbeid med Fjordkjøkken.

Varhaugbuen takker for ei grei orientering. Må berre leggja til at eg sjølv ofte kjøper mat frå Fjordkjøkken, både graut og middagsrettar. Nå er det kome nye rettar, som eg ser fram til å prøva, og ikkje minst bacalaoen som nå er tilbake. igjen.

Liv

ET EVANGELIUM I CORONATID

Norge 2020: Det skjedde i de dager at det utgikk et bud fra myndighetene om at all verden skulle testes. Og alle dro avsted for å la seg teste, hver til sitt land.

Det var født dem et nytt virus, og det fikk navnet «Covid 19».

Landegrenser ble stengt, og i Norge fikk helst ingen reise ut, men nordmenn fikk komme hjem. Det oppstod frykt og uro. Folk ble redde, folk ble syke, folk ble permittert, det var krise i landet. Med ett stod en engleskare av helsearbeidere foran dem og sa: «Frykt ikke, vi kommer med et gledens bud til dere. Alle i Norge vil få individuell behandling. For oss har et liv stor verdi. Vi vil gjøre alt som står i vår makt, for at folk skal bli friske.»

Myndighetene stod frem som trygge og sterke. De kom med råd og regler til folket, for å stoppe spredning av viruset.

Politikere sluttet (nesten) å være politikere. Stortinget hørte på regjeringen, regjeringen hørte på stortinget, rødt hørte på blått og blått hørte på rødt. De samarbeidet til landets beste. Litt murring var det jo, det var jo tross alt politikk de var gode på, ikke samarbeid.

Dugnaden var en realitet, det norske folk brettet opp ermene. Det ble sydd smittevernsfrakker. Noen handlet for de som ikke kunne gå ut. Mange meldte seg for å bistå helsevesenet. En «sjanglebrusprodusent» gjorde det motsatte av Jesus, som gjorde vann om til vin, de gjorde «sjanglebrus» om til håndsprit.

Butikkmedarbeidere tok i mot oss med engangshansker og håndsprit fra «sjanglebrusprodusenten», og med gode råd om å holde avstand. De stod på for at vi skulle kunne kjøpe mat, dopapir og påskeegg.

Var det noe barn i Norge trengte akkurat nå, så var det påskeegg, stappfulle påskeegg. Det triste er at de som fortjener de største påskeeggene, kanskje ikke får noen.

Skoler og barnehager var stengt. Mor og far hadde hjemmekontor, det kunne vær kaos. Besteforeldre får ikke klemme og kose med barnebarn. Folket lever i en salig blanding av frustrasjon og tilfredshet.

Nå har alle forstått det, nesten alle. Noen tar seg fremdeles en fest, og da er smittefaren stor. Tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør. De vet kanskje ikke at det fins folk som lever med kreft, lungesykdommer, hjertesykdommer, diabetes, og andre sykdommer med stor risiko.

Det er disse denne dugnaden skal hjelpe.

Det har virket. Smittetallene flater ut, vi ser et lite lys i tunnelen. Det vil ta lang tid å få Norge opp å gå igjen, men vi må greie det. Tiden er nå kommet for å kjenne på taknemlighet. Vi skal la tankene gå til de som har det så mye verre enn oss. Til land der hundrevis av mennesker dør, til de som må stå i avgjørelser om hvem som skal få leve, til flyktningleirer som blir stengt.

Nå må vi se på alle regnbuene, det kommer til å gå bra.

Kjenn etter, så kjenner du varmen fra det norske folk.

Den store stjernen lyser fortsatt over Norge.

God vår!

Elsa Hegre

ODLAND 4/s
FORSKALING OG STØYPING

4360 VARHAUG

BYGDEKVINNELAGET INFORMERER

I disse koronatider er det ikkje sikkert korleis ting vert framover, men me er optimistar og planlegg hausten, og håpar me snart får tilbake kvardagen.

Nokre av oss i Bygdekvinnelaget har vore med og sydd smittefrakkar til Klokkarhagen og Frivillegsentralen. Det har vore godt å få gjort noko nyttig i denne tida.

Sett av desse datoane:

- 27. august basar
- 24. september årsmøte
- 29. oktober medlemsmøte
- 26. november julemøte

Ettersom me er mykje heime så håpar me at spøtet til Ukraina går så det susar, slik at me kan samla inn det de har laga på første strikkekafe i september. Me skal få det bort til Vigrestad, slik at dei i Ukraina kan få noko å varme seg på til vinteren.

Ha ein fin vår og sommar!

Med vennleg helsing Bygdekvinnelaget
ved Liv Reiestad.

HÅ SKULESJAKK

Skulesjakken er no på Bø skule på Nærbø.

Her er det Coronapause!

Vi skulle spelt på torsdagar frå kl 1730 til ca 1845. Men etter at vi avlyste Håmesterskapet 14. mars har klubben stått stille. Og nå er det bare nokre få torsdagar att av det planlagde vårse-mesteret.

Vi satsar på oppstart torsdag 12. september på Bø skule. Og så skal vi satse på å arrangere Håmesterskapet i løpet av september.

Inntil da, så kan medlemmene spele sjakk på internett på chess.com, lichess.org eller chess24.com

Ha en god sommar,- og vel møtt til sjakken i september.

Om det skjer noko i sjakk i Rogaland, kan du sjå på heimesida til Rogaland sjakk, <http://rogsjakk.rogaland-sjakk.org>

Elles kan du sjå på facebook sida til klubben, <https://www.facebook.com/hasjakk/>

SJAKK FOR VAKSNE

Jæren sjakkklubb held til på Bryne VGS og speler på onsdagar. Vi speler no i personalkantina i første etasje i A-bygget, frå kl 1830 til bortimot 2200.

Det vil seia,- etter midten av mars har det vore heilt stille her,- det er Coronapause fram til hausten.

Langsjakktturneringa vart ikkje spelt ferdig.

I denne tida då klubben ikkje har hatt speling på skulen, så har me arrangert lynsjakk-turneringar på lichess.org. Vinnarane har fått virtuelle sjokola-dar i premie,- men det har vore kjekt å vere med å spele på internett sjølv om ein ikkje sit med motspelaren på andre sida av bordet.

Det er 4 spelarar som er påmelde til NM i sjakk (landsturneringa) i Hell i Stjørdal i juli. Og me er spent på om den også vert avlyst. Melding skal koma i slutten av månaden.

Klubben har egen internettside:
<https://www.Jaerensjakk.no>

Og klubben har facebookside «Jæren Sjakklubb». (sjå <https://www.facebook.com/jaerensk/>)

Sjå elles informasjon om sjakk (med terminliste) på <http://rogsjakk.rogaland-sjakk.org/>

Med sjakk-helsing fra Per-Arvid

TANKER FRA ET GJENNOMSNITTSMEDLEM I VARHAUG BYGDEKVINNELAG I KORONATIDEN

Det er en underlig tid vi lever i. Det snakkes om unntakstilstand og dugnadsånd. Og fienden er usynlig. Bygdekvinnelaget sine møter blir avlyst. Vi holder oss hjemme.

Jeg kan bare snakke for meg selv. Og i starten av pandemien var været dårlig. Det betydde ikke så veldig store endringer i vår måte å leve på. To pensjonister som tusler rundt og fortsetter med livet som før. En tur av og til på butikken, mens en prøver å slanke fryseboksen litegrann. Det monner ikke mye. Hamstringsgenet er sterkt tilstede, og det kommer mer opp i boksen enn ut av den.

Og selv om vi er pensjonister, og har hele døgnet til egen disposisjon, så var det akkurat som vi satte i gang med alt vi har tenkt på før, men som ble med tanken. Alt vi burde, burde, men som ikke fristet. Jeg var med vaskebøtta i kjelleren, Ernst ryddet taket for mose, og andre fornuftige aktiviteter.

Vi fulgte nyhetene. Vi var egentlig imponert av myndighetene våre, for beslutninger som ble tatt for å beskytte oss innbyggere i landet. Små bedrifter og enkeltmannsforetak ble rammet. Mange ble permittert, og NAV jobber på spreng for å hjelpe med utbetalinger. Og alltid blir det noen som faller mellom to stoler. Og noen mener at det er feil med nedstenging for å spare noen gamle liv. Men de bør ikke føle seg helt trygge. Det kan ramme yngre personer også.

Men så kom finværet! Og da kjente vi på behovet for å komme ut, for å komme sammen. Da var det ikke TV og godstolen som fristet. Vi ble våryre, og energien økte. Men som gode nordmenn holdt vi oss hjemme. Vi hørte om hyttefolket som savnet fritidsboligen, og om bobilfolket som ville ut. Alle gledet seg til å få livet tilbake som før.

Og nå begynte vi å pynte hagene våre. Hagesenter over alt melder om fantastiske salg. Byggevarebutikker melder om det samme. Bra at noe overlever i kampen om tilværelsen. Det er nå det begynner å bli vanskelig å ikke komme sammen med venner. Digitale løsninger vil aldri bli en fullgod erstatning for koselige grillkvelder, eller besøk til en gammel og ensom mor.

Nå fikk familier tid sammen. Kanskje det føltes som det ble mye tid. Det er vanskelig med hjemmekontor når treåringen vil ha hjelp på do, og åtteåringen vil ha hjelp med matten samtidig. Og matte er ikke som den var når foreldrene lærte de samme leksene ... ihvertfall ikke fremgangsmåten. Unge familier finner fram syklene og tar ut på tur med saft og boller. Nå kan det ikke skyldes på tidsklemma på samme måte som før. Nå oppdager mange den fantastiske jobben som gjøres i barnehager og skoler. Det blir klappet for sykepleierne i disse dager. Førskolelæreren, læreren og assistenten fortjener også en klapp. Og så er det de barna vi ikke ser, de som ikke har det så godt hjemme. De venter på at samfunnet våkner opp. De venter på et friminutt.

Våre myndigheter sier at hele 2020 blir annerledesåret. Vi må tenke annerledes. Vi må stoppe opp. Nå gis det mulighet til å oppdage hva vi vil prioritere, hva som er viktig. Kanskje dette blir bra for oss? Å endre kurs er ikke lett. Men unge personer har i alle generasjoner løst situasjoner som oppstår. Og vi som har levd en stund kommer etter.

Så nå står vi på sammen. Kommunes slagord passer godt, det gjør også slagordet til VIL.

Og vi gleder oss til sommer, og ferielandet Norge!

Sissel Roa Hobberstad

SpareBank
SR-BANK

Sammen får vi ting til å skje.

**Varhaug
Park & Hage**

Dublandsv. 35A, 4360 Varhaug
Tlf. 51 43 59 00 - www.vph.no
E-post: post@vph.no

Einar Moi og Gudmund Rosland

IMPONERANDE, IMPONERANDE, IMPONERANDE!

Tenkte at denne overskrifta kanskje kunne gjera at folk var forvitne nok til å lesa kva som står her. Til kvart nummer av bladet har det kome noko frå Elgane, og eg har og skrive noko for ein del år sidan. Likevel trur eg det er mange som ikkje veit så mykje om Elgane, så det vil eg prøva på nå. Ikkje minst å få fram det store dugnadsarbeidet som vert lagt ned, for at små og store skal få driva med sporten sin.

Litt historikk. Rart å tenke på at denne banen er tufta på ein gamal kommunal søppelplass, og fundamentet til anlegget er dyrkingsstein frå mange bønder rundt i Varhaug. Tonning Hansen stod i spissen for dugnadsarbeidet på syttitalet, og det er ikkje få kubikk stein som vart tipa her.

I starten var namnet Sandnes & Jæren Motorsykkelklubb. Frå 1986 vart det Elgane Motorsykkelklubb, tilnamnet Motorstadion trur eg kom seinare.

Elgane er Norges største speedwayanlegg med ein stor bane på 286 m og ein liten «knottebane» på 143 m. Speedbanen er godkjent av FIM for avvikling av internasjonale løp. Anlegget er frå 80 talet, men den litle banen vart bygt om 1998.

Motorcrossbanen vart opna i 2006. Den er ein av dei beste i landet og har A-status. Dette har dei klart ved hjelp av tippemidler og Hå kommune, men ikkje minst; EI MENGD MED DUGNADSTIMAR!

Eg kom opp i kveldinga 12. mai, for å møte Einar Moi. Det var så mange bilar utanfor klubbhuset, at eg lurde på om dei køyrde løp nå i koronatida? Nei, det var berre treninga som så smått hadde starta, pluss ein del dugnadsfolk og andre interesserte. Eg fekk ein god gjennomgang av alt som hadde vorte bygt.

Det gamle klubbhuset frå 1986, vart heilt renovert og bygd på i 2010. Her er det verkstad, eit godt møterom, kjøkken og salsbod i første etasje. I andre er det eit stort kontor i midten og dommarrom på kvar side til cross og speedway. Alt arbeidet er gjort på dugnad!

I 2016 vart det bygt eit stor reiskapshus på 250 m2, der, traktorar, tromler, slodder og skrapar har god plass. I tillegg er det ein god verkstad her.

Det siste som er gjort, var å bygga nytt depot på speedwaysida. Det gamle vart rett og slett for lite etter kvart. Dei starta i oktober, vekk med det gamla, og nå står eit flott nytt depot klar for ny sesong, når denne koronaen er over. Dette har dei stort sett klart med sponsormidla dei har fått + ein enorm dugnadsinnsats med Einar Moi, Gudmund Rosland og Magnus Hobberstad i spissen. (Trur Einar hadde 2000 timar aleine.)

Elgane har over 300 medlemar, her er det både aktive og passive. Dei har eit stabilt styre, der Ommund Thu har vore med i styret sidan 1977, og som sjef sidan..... Ommund har aldri vore aktiv sjølv, men den interessa han har for Elgane er utruleg. Han vil ikkje ha noko skryt av seg sjølv. «Det er dugnadsfolka du må skriva om».

Ingen nemnt, ingen gløymt, er eit gammalt ord. Trur eg måtte brukt ei bok for å nemna alle som gjennom åra har gjort ein kjempeinnsats på Elgane. Nå har eg nemnt 3 + Ommund. Og han tenker eg på som kona i huset eller på garden «først opp og sist i seng». Han opnar porten for dei som vil trenar, og stenger når dei siste går heim. Dette må vel kallast ein livsstil.

Eg møtte ein gjeng med vel vaksne folk som var på trening på speedway banen, til og med ein frå Karmøy. Det var tøft å møte Kjell Gimre på 79 år, som hadde starta opp att med sporten etter ein pause på nærare 60 år. Han vart nummer tre i klubbmeisterskapet i haust, med Kalle Løyning 65 år som nummer to og vinnaren Johnny Hadland 54 år. Her er alder ingen hindring. Heller ikkje nedover, for på den litle crossbanen køyrde ein 5 åring rundt og rundt. Klubben har små sykklar til låns, og her kan dei starta som 5 åring, og då er sjølvstøtt foreldra med. Elles må føresette vera med ungane på trening til dei er 18 år.

Det var ein kald kveld, og mange, både dei som hadde trenar og andre, kom innom for å varma seg, få ein kaffi kopp og litt drøs. Eit utruleg fint miljø, tykte dei var som ein stor gild familie.

Elgane har vorte profilert på framsida av bladet i 2009, 11, 12, 15 og 18, men det er utøvarar, små og store. Alle eldsjelenes som står bak eit arrangement, vert sjeldan nemnt. Berre til trening og løp gjennom eit år, går det med 11.000 timar. Og så kjem alle timane med dugnad på anlegget elles. Var det rart at eg opna med ordet; imponerande. Liv

PLAST

Mykje fokus på plast i magesekken på ein kval

Rydd plast lyder det

dugnad med rydding av alt som flyt langs strendene

det er ikkje berre på strendene den flyt

plasten flagrar på gjerder og i tre

på kjelver og åkrar det ligg restar av kvite strimler frå rundballar

bønder, de må rydde vekk på jordene dykkar før det går i magen på ku ungdyr og sau de er like ille som i magen på kvalen

Brit Obrestad

Marthine og Alise er ute og gjer ungdom i bygda litt glade.

SUPERGILD NYHET

Det blei ein brå stopp for ungdomsklubben, som så mykje anna, då Korona kom for å helse på. I starten famla me litt att og fram for å finne ut korleis i all verda me skulle jobbe med ungdom no.

Etter kvart som vekene gjekk fekk me testa ut meir av korleis sosiale media kunne nyttast, gjennom konkurransar, streaming, nimme nok- tv og filmklipp. Me fekk etter kvart ha ope for nokre få ungdom om gongen, og hadde og leksehjelp. Me var rundt på dørene til ungdom som me hadde fått tips om at nokon ville overraska, og delte ut snop og brus med song og godt humør. Det som i starten kunne tenkjast skulle bli stilt og roleg, enda opp like travelt som før.

Gleda var ekstra stor då me kunne kome gradvis tilbake til normalen, og 19.mai opna klubben med alle godt forebudde for vask og avstand. Ei spesiell tid, men ei lærerik tid som me ikkje ynskjer oss tilbake.

Me håper å ha klubben open kvar tysdag fram til skulen sluttar, og etterpå vert det ope heile juli på Kulturtorget Nærbø med UNGIJULI, som er ein sommarklubb for ungdom som skal starta på ungdomsskolen etter sommaren og opp til 18 år.

SUPERGILD NYHET

Om det finst ei rosin i pølsa, må det vera dette. I løpet av karantenetida fekk Lensmannsløa sett opp eit svært lerret, super prosjektor og konge lydanlegg. Dette er montert fast og er brukarvenleg. Her har ein med pc og pluggar seg direkte til prosjektor og lyd i eige skap. Me må takka vennelaget for eit fantastisk samarbeid, velvilje og hjelp. De er bare supre!

Monica C Herredsvela

Bilete sendt inn til konkurranse.

Livestreame-test av kva som kan vera godt oppi soft-is gav desse resultat

Bilete sendt inn til konkurranse.

Vinnarar av konkurransane fekk premien levert på døra

EIT DYKK I HISTORIA

Sola skin, nordavinden kjølig. Det er fyrste søndag i mai, og Koronatider. Astrid og eg hadde avtalt å møtast med «nokre av våre», ved den gamle Kyrkjegarden for å gå tur på Kongevegen.

«Det vart nord og ned», til Varhaugnausta og stranden der. Det er viktig at den oppvekslande slekt får kjenskap til «røtene» sine. Her ved dei gamle nausta, hadde Varhauglosane sitt utgangspunkt for å verta rodde ut til seglskutene som signaliserte at dei trong los. Anten det var inn til Stavanger, Haugesund eller Bergen. Derfor er det så fint at mellom anna Eirik J. Varhaug tok oppgåva med å få på plass ei Minneplate på ein stein ved nausta, over desse slitarane, losane.

Minnesteinen vart reist etter slektstevnet i 1995, då etterkomarane etter los Erik Varhaug, f.1857-1913 var samla.

Eirik var den siste losen her på Varhaug. I alt var det 4 losar i vår slekt: Ola Olsen Varhaug d.e. 1752-1820. Son hans, Peder Olsen Varhaug, 1799-1881 fekk tittel: «lodsoldermann», ofentleg godkjent (pant på), han skulle og ha tilsyn med dei andre losane, og bl.a.

føra «loggbok». Det betyr igjen at han kunne lesa og skriva. Det var mange «med påholden penn» i den tida.

Losyrket gjekk som regel i arv frå far til son, dei unge fekk opplæring av faren, men Peder hadde «vidareutdanna» seg.

Los nr 3 er då igjen son til Peder, og heiter Ola Olsen Varhaug, 1823-1892. Her må me ta med at det var Ola som bureiste, - bygde nytt tun/gard på Komlavodl i 1853, -der Astrid og Sgbjørn Varhaug bur i dag.

Ola og kona Rakel, Eriksdotter Ånestad, (Ånestad66) fekk 4 søner: Sivert Varhaug, (min farfar), 1854-1944, Erik Varhaug, 1857-1913, som var den siste losen på Varhaug, og nr 4 av losane .Ole Varhaug, 1859-1930, og Andreas f 1863, men som døyde bare 11 år gamal.

Her på Komlavodl vaks altså 3 av dei 4 gutane opp. Dei var visst spreke karar, for det vart fortalt at dei 3 brødrene «stod på hendene», etter kvarandre, oppå møne på løa. Dei måtte i tillegg læra å ro far sin ut til seilskutene som trong los. Seinare rodde Sivert og Ole ut bror sin Erik, då han vart los. Etter kvart vart Rasmus Bratland 1868- 1948, del av mannskapet.

Det normale var å ro ut frå Varhaugstøene - men i dårleg ver sprang dei til Obrestadvika. Dei hadde ein ekstra båt der, der var det lettare å koma ut. Det at dei sprang, var for å koma seg på sjøen før Sør Reime -losane. Ingen hadde «fast løn». Derfor, - den som nådde fyrst fram til skuta, fekk oppdraget, og løn. Så av og til vart det kapproing. Komlavodl ligg høgt i landskapet, -og dei var trugne med langkikkerten i vestre-byslaget, for å oppdaga seilskutene tidleg.

Varhaug-garden er verkeleg stor ifrå gammalt av. Frå sjøen i vest, til Primstad /Skrettingland i aust. Men folket budde i klyngetun ved sjøen. Nemner bare at Dublandsfeltet, Trånerudla, Brekkå og fleire, var den gong markene til Varhaug-garden. (Alle som i dag har Gardnr. 42 på sin eigedom høyrer inn under den gamle Varhaug -garden.) Markene var felles-eige då.» Butræe» eller «ræje», markavegen, gjekk frå klyngjetuna, over Varhaugåna, fylgde «Reiestbeken» på sørsida, kryssa den, gjekk delvis på skrå over der det i dag heiter Ævestvollmarka/Lensmannsgarden, gjennom stasjonen, (som ennå ikkje var komen), rett gjennom der det gamla Handelslaget står og vidare heilt opp til Brekkå.

Bruket på Komlavodl har og vore ein del større enn i dag. Eg har eit dokument frå 1898, som fortel om korleis grenselinene vart sett, då farfar, Sivert og broren Ole, delte garden her. Ole sin part blei det bruket som Inger Lise og Arvid Varhaug eig i dag. Når det gjeld Erik, så fekk han Gr.nr. 42 og Br.nr. 23, nede på Varhaug i 1888. Det som heite « sjå Losen». Jorunn og Sverre Varhaug bur der i dag. Det eg fann ekstra interessant, er at den siste grensepålen i aust er sett ved Jernbanelinga, og at Sivert då vart eigar av jorda på nordsida av grenselinga, som gjekk ca langs Toppavegen. Det betyr at området «Topp», og ned til Jernbanen, var farfar sitt den gong. Eg veit at farfar selde nokre mål jord til Ivar Voll, når han etablerte seg i bygda i 1918. Våningshuset til «Ådne på Topp» er bygd i 1924 f. eks. Det er «løye» å tenkja at den tida korleis her var i bygda for 122 år sidan, og lenger. Foreks. ingen stasjonsby.

I min barndom, og før den tid, gjekk det «dabbe-

eg» frå Komlavodl, om Topp, til Jernbanestasjonen. Det var kortaste veg når ein skulle henta posten på Stasjonsbygningen.

Men attende til Varhaugstranda. For 11 år sidan skreiv eg i Varhaugbuen om forskjellige steinar i Ura, som nok Oppstadfangar har sett sitt preg på. Dei steinane eg då nemde er å finna sør frå steintippen i Bodle. Men rett ned av nausta på Varhaug er det og nokre interessante funn. I desse dagar markerar me «Vårt dyre fedreland», 75 år sidan Fred og Fridom. Eg vil anbefala «skattejakt» i ura. Du må gje deg tid til å sjå og leita. Utanom innhogde symbol og årstal, vil ein fort leggja merke til at ein stor mengde av dei større steinane i ura, har 2 og 3 innbora hol i seg, som skal passa til ei steinklype. Det er dette arbeidet bl. a. Oppstadfangane vart brukte til av Tyskarane, under siste verdskrig. Steinane var nok meint til forskjellig «forsvarsverk» mot dei allierte. I dette kjedelege tvangsarbeidet, har nok ein og annan prøvd å avreagera med å få fram både symbol, årstal og navn i stein.

Eg vil verkeleg anbefala ein strandtur m/skattejakt i Varhaugstranda.

Legg merke til bilete samanlikna med foto av dronning Victoria av England. Fantasien min seier at her sat ein kar og meisla i stein, med eit farleg minefelt rundt seg, der ved sjøen, -tenkte på engelsmennene som prøvde å hjelpa Norge i dei vanskelege åra. Og på denne måten heidra England, - eller han lengta heim.

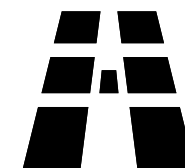
Vår strandtur utløyste i alle fall eit dykk i historia for min del.

God sumar!

Sigbjørn Varhaug

**HAALAND
BILVERKSTED**

OPSTADVEGEN 647, 4360 VARHAUG
TLF. 90 50 65 66

**HELLA
MASKIN AS**

4H I KORONATIDER

Det har vore eit merkelig år som klubbråd-gjevar i norges største 4H-klubb. Det første medlemsmøte som mange nye medlemmer hadde gleda seg til, blei avlyst pga værfor-holda.

Møtet i februar som me hadde laga plan A og B for, som egentlig skulle vore skøytedag, enda opp med fastelavensmøte på Varhaug Ungdomsskule. Det blei et kjekt møte med bollebaking og laging av fastelavnsris.

Møtet i mars skulle vore kinokveld i garasjen på internatet, så kom koronaen og me måtte oppfordra medlemmane til å kose seg med film og popcorn heime med sine egne.

Det som skulle bli eit spennande år med landsleir i Bodø, storkurs og leirer er det ikkje blitt noko av. Me får sjå fram til desse arrangementa neste år. Nytt av året er digitale prosjekt, dette har tatt tid fra 4H-Norge si side til å komme i mål med, heldigvis har dei fleste av våre medlemmer fått prosjektbok(-siste året med desse), slik at dei har kome raskare i gang enn dei med digitale prosjekt. Me har vel alle blitt ekstra gode på den digitale sida i desse tider, med heimekontor og møter på nett. Sjølv deltok eg på klubbråd-gjevarsamling på nettet ein av dei fine kveldane me hadde i april, og tida med heimekon-toret tok slutt for ei veke sidan. Godt å koma litt tilbake til kvardagen.

Den 2. mai skulle me arrangert under åpen himmel for heile klubben. I år blei det kvar for seg. Fleire medlemmer tok utfordringa mi og sov under åpen himmel heim, aleine eller med ein 4H-venn. Sjøl

hadde eg rigga meg til på terrassen på hytta. Deilig å vakne til blå himmel og fuglekvitter.

Men en ting som har gått heilt som normalt i desse tider er plastinnsamlinga. 9. mai var Jone og Finn på plass på Felleskjøpet for å samle inn landbruksplast. Svala 4H set stor pris på den jobben dei gjer.

Vil og sei at eg er glad for å bu på Varhaug i desse tider, folk er flinke til å følge råd fra myndighetene og me har lite smitte.

Å me er heldige som har Spar Varhaug og R. Skretting, som kan levere varene rett heim på døra til dei som er i risikosona, og må halde seg mest mulig heime i desse tider.

Håper på ein bedre sommar og haust, og at me snart kan kome tilbake til normale 4H tider.

May Helen

NYTT FRÅ LERBREKK

Alt var klart for årsmøte på Lerbrekk den 19. mars. Det mangla berre å setje opp plakat på Extra og Spar, så stoppa alt opp den 12. mars på grunn av denne koronaen frå Kina.

Ikkje årsmøte, ingen sundagskafé og inga utleige til selskap på lang tid. Kva nå med vaskegjengen som vart arbeidsledige? Såg dei fram til ei roleg tid, eller kom dei til å sakna dette? Og kva med Sigbjørn Varhaug som er på Lerbrekk både tidleg og seint for å sjå at alt er i orden til neste arrangement eller selskap? Skulle han berre gå heime med Astrid heile dagane?

Men Sigbjørn er ikkje den som kan halda ro. Styret hadde bestemt at den nordre skulestova trong oppussing og måling. -Nå vert det ei fredeleg tid, så då passar det godt å ta til med oppussing, tenkte Sigbjørn. Han kontakta Olav Husveg som sa seg villig til å vera fagmann. Og med på laget fekk dei og Eivind Varhaug som kjende sterkt på at han trong noko å halda på meg. Tre staute karar sette i gang med å sparkle og måle tak og vegger. Her kan me halda god avstand til kvarandre og så får me gjort noko arbeid som er høgst naudsynt. Og ikkje minst: her får me gjort noko meningsfullt.

Golvet har og fått seg litt oppfrisking med boning. Då eg var nede på Lerbrekk for å sjå, blenkte det skikkeleg i golvene. Eg torde rett og slett ikkje gå inn med sko på. Bord og stolar har også fått litt oppfrisking. Nå kjem dei nye gardina som me kjøpte i fjor, meir til sin rett. Stor takk til Olav Husveg, Eivind Varhaug og Sigbjørn Varhaug for godt utført oppussing. Nå kan alle gled seg til neste samling på Lerbrekk. Kva tid det vert er det umogeleg å sei i skrivande stund. Me får berre venta og fylgja med i Jærbladet og på fjesboka.

Sidan me ikkje har hatt årsmøte, så vil me leggje med årsmeldinga til Sigbjørn i Varhaugbuen, så får alle Varhaugbuar sjå kor mykje som til vanleg skjer på Lerbrekk. Årsmeldinga til Sigbjørn er ikkje ei formell oppramsing, men det er ei grundig utgreiing om alt som skjer på Lerbrekk gjennom eit år.

Vel møtt til neste samling på Lerbrekk, kva tid det nå enn vert at ting tek til å normalisere seg. Me vonar i alle fall å koma attende til eit årsmøte for 2 år i mars 2021.

Brit Obrestad

BYGDEKVINNELAGET MED DUGNAD

Bygdekvinnelaget har i denne – heilt spesielle tida – hatt stor aktivitet med symaskinane. Dei har sydd smittevern frakkar for Klokkekarhagen og kommunen v/Frivilligsentralen. Dei har vore i lensmannsløa – i god avstand frå kvarande – og både nye og gamle maskinar gjorde jobben. Då eg var innom heldt dei på med kvite bomulls- frakkar med gul besetning. Aud Torunn, Liv, Bjørg, Oddbjørg og Ruth Ree, frå Nærbø var supersyarar og Anne Margrethe stod for stryking og prøving. Merete var god og ha når noko var feilsydd og måtte sprettast opp att.

Oddbjørg sydde på ein Bernina ho fekk til 18 års dagen. Den sveis framleis som ei klokke, men laga nok litt meir bråk enn dei heilt nye. Det var kvalitet av det som vart laga før. Trur damene har sydd over 50 frakkar, så dei har gjort ein kjempejobb. Samstundes var dei vel glade og over å ha noko ekstra å gjera i denne stille tida. (Irene Bratland, Brit Alsvik Håland og Kjellaug Aanestad Varhaug, har og vore med på sying) Liv

STUELANDBYGGET HAR FÅTT NOKO NYTT

I fjor fekk me sykkelverkstad i bygget, og nå får de kjøpt gummimatter der av ymse slag. Nokre av dei finns i 5 farger, og andre i 24. Det er matter til treningsstudio eller trening heime, det er matter til leikeplass eller til å ha i hagen.

Det er Piotr Czekalski (eller berre Peter) som driv med dette. Saman med kona kom han til Norge og Nærbø for 10 år sidan, då han hadde fått arbeid på Nortura. Etter 2 år flytta familien til Varhaug, der dei bur i Skulegata saman med barna på 8 og 10 år. Nå er han tilsett som sjåfør i Suldal Transport.

For eit år sidan starta han med sal av mattene i garasjen. Desse importerer han frå svigerfaren sin fabrikk i Polen. Men garasjen vart for liten, så då han fekk høve til å leiga noko i Stuelandsbygget, tykte han det var veldig greitt. Her kunne han få eit skikkeleg Showrom eller visningsrom, for verkeleg å kunna syna folk kva mattene kunne brukast til. Liv

INTERNATET

Dei 4 laga, som starta opp att med Varhaugbuen; Varhaug bondelag, bygdekvinnelag og bygdeungdomslag pluss Svala 4H, er noko utilpass for tida. Fjordkjøkken vil ekspandera meir mot vest, og då går Internatet med i suget. Akkurat nå ligg saka hos Nortura, ein av eigarane av Fjordkjøkken. Koss dette vil gå, veit me ikkje nå, men det er veldig frustrerande for styret for Internatet å leva slik i det uvisse. Mistar me dette huset, må me på jakt for å finna anna egna lokale, og det er ikkje heilt enkel med tanke på 4H og BU med deira aktivitetar. Her er det ikkje godt nok berre å leiga eit høveleg stort kontor. Reknar med at me kanskje veit noko meir til neste nummer av Varhaugbuen.

Olav Husveg- bondelaget sin representant -og leiar for Internatstyret.

Lure på kven som har bygd reir utføre puben? Kan verte livlig det. Brit

EXTRA HAR FÅTT NY BUTIKKSJEF

Ikkje nok med at butikken er vorte «ny», så har den og fått ny sjef. Og den nye butikksjefen er ingen ringare enn Varhaug jenta frå Odland; Eilen! Ho er 45 år, og bur på Odland (noko ho alltid har gjort), nå saman med dei tre borna, 2 gutar og ei jente.

Nå er ho kome heim, kan ein kanskje seia, etter å ha arbeidd på Nærbø i mange år. Eilen starta, som mange andre unge skuleelevar her på Varhaug, som helgevakt på Esso hos Kåre Øvestad. Då ho var ferdig med skulen, vart det Bohus og Arild i 12 år. Så gjekk ho frå møbler til sport, og starta først hos Lars Gaute på Varhaug, og seinare Nærbø. Dei siste 6 åra har vore sjef hos MX sport på Nærbø. Alt i alt, har ho arbeidd i sporstforretning i 13 år.

Ikkje rart at ho etter alle desse åra, måtte gå skikkeleg i tenkeboksen, då ho fekk tilbod om jobben på Extra. Nå skulle ho ut i ukjent terreng, om ein ser bort frå eit lite inn-hopp på Spar for nokre år sidan. Ho kjente og på det store ansvaret ein slik stilling ville føra med seg. Var ho klar for dette? Ho tenkte og på framtida til sportsbutikken, koss ville den verta? Mange slike butikkar andre stader har ikkje klart seg, kva med Nærbø? Ho treivs i jobben, og med kundane, så det var ikkje berre å setja ein strek over alt. Men så kom ho til å tenka på Pippi; «Dette har eg ikkje gjort før, så dette klarer eg»

23. mars vart Eilen Odland ny butikksjef på Extra, Varhaug – midt i koronatida. Ho seier ho er veldig glad for å vera tilbake til jobb på Varhaug igjen. Ho er klar over at dette ikkje er nokon ni til fire jobb, men ho liker å ha det travelt på jobb. Eilen seier vidare at ho har vore kjempeheldig. Her kom ho nærast til dekka bord – med tanke på den «nye» butikken. Og ikkje minst; her var det mange dyktige, rutinerte og kunnskapsflinke medarbeidarar.

I denne koronatida har alle vore i arbeid, og det har vore ei ekstra travel tid. Både med mykje handel, og ikkje minst med alt det ekstra vaskearbeidet som måtte til for å halda «smitten» borte. Her fekk og Eilen mykje nytt å setja seg inn i både i butikken

og ikkje minst reint administrativt. Men med alle dei dyktige butikkfolka, så har det ikkje vore mykje kluss. Ho tykkjer den første tida har gått utruleg godt, og ser fram til eit nytt arbeidsliv her på Varhaug. Og mat, det er noko me alle treng – ikkje minst i ei krisetid.

I heile arbeidslivet har Eilen, frå starten som helgevakt på Esso, hatt med mange forskjellige folk å gjera. I sportsbutikken på Nærbø var ho sjef for 5, nå på Extra er ho sjef for 19. Ganske stor skilnad, spør du meg. Men med den røynsla ho har innan sal og service, er eg trygg på at Extra nå har fått den rette butikksjefen.

Varhaugbuen takker Eilen for ein gild drøs, og ynskjer ho og butikken lukke til vidare.

FRISØREN HEGE

Hege og Heidi har nå skilt lag, etter å ha arbeidd saman 33 år, og som eigarar av salongen sidan 1997. Dei var slett ikkje klar for noko «skilsmisse», men då dei fekk melding om at Jæren Sparebank, der dei har vore dei siste 27 åra, hadde bruk for lokala sjølv, måtte dei tenka nytt.

Sjølv om det er mange ledige lokale i Varhaug sentrum, såg dei ikkje syn på å finna ein ny plass og starta med innreiring av salong saman nok ein gong. Hege er passert 50, Heidi 9 år eldre, kor lenge ville dei klara å halda ut denne gilde jobben saman? Dermed heiv begge seg fort rundt, og tenkte alternativ; Me kan jo gjera noko kvar for seg. Som tenkt, så gjort. Heidi har nå starta eigen salong i huset på Vigrestad og Hege opnar 2. juni i ny innreia lokale heime i garasjen.

Heile frå skuletida har Hege vorre interessert i frisørryrket. Ho jobba hos Jartru i arbeidsveka. Seinare gjekk ho i lære hos Liv Karin Tjensvoll, der ho tok fagbrevet i 1989. Etter det jobba både ho og Heidi hos Liv Karin til 1997, då Liv Karin flytta til Oslo. Dei fekk då kjøpa salongen som nå vart Hege & Heidi.

Hege seier det vert nok både uverkeleg og einsamt å starta den nye salongen. Alle åra saman med Heidi, kan ein ikkje berre setja ein strek over. Men ho reknar med at det vil gå seg til etter kvart. Heldigvis har begge hytte på same staden, så vennskap og det gamle samarbeidet vil nok alltid vera der.

Det ser ut som frisørryrket går i arv, for dotter til Hege, Dorte tok fagbrev som frisør i 2019. Etter å ha arbeidd ei tid som frisør, ynskta ho meir utdanning, og har nå starta på Helse/Miljø. Om ho nå tek ein pause i frisørryrket, reknar likevel Hege med at ho i travle tider, vil få god hjelp av dottera.

Varhaugbuen ynskjer Hege til lukke med ny salong. Du finn henne nå i Lensmannsgarden 8 og tlf. 919 90 179. Liv

ÅRSMØTE I VARHAUG BEDRIFTSFORENING.

I starten av mars, nærmere bestemt 06 mars, ble Varhaug sitt årsmøte avholdt. Varhaug bedriftsforening har i dag 67 medlemsbedrifter. Årsmøte har de siste årene hatt godt oppmøte, det var det også i år, med 65 påmeldte. Årsmøte ble i år som i fjor avholdt i SI Bygg sine flotte lokaler.

I år var vi så heldige å få en bedriftspresentasjon fra en av de nyeste medlemmene, nemlig Ystepikene. Anbefaler alle som ikke har vært innom utsalget deres å ta turen! Videre ble det gitt litt informasjon fra lederen i bedriftsforeningen Reidar Skretting. Han gikk også gjennom tallmaterialet med budsjett og regnskap. Det sittende styre ble deretter gjenvalgt. Styret består av Reidar Skretting, Berit Skretting, Bjørg Elise Nese, Jarle Reime, Terje Vik, Johannes Bøe og Monica Mørk Vikse. Jon Harald Håland ble også takket for lang og tro tjeneste i bedriftsforeningen med en flott blomster oppsats fra Lotus blomster. Tusen takk for den gode jobben du har gjort gjennom mange år Jon Harald! Når det formelle årsmøte var ferdig ble det disket opp med nydelig mat og tilhørende drikke.

God musikalsk underholdning sørget Henning Ånestad og Børre Bratland for. Vi tok også turen like over veien til museumet til Pål Skretting, hvor vi fikk se hans samling av veteranbiler og gamle skatter. En ny opplevelse for de fleste, hvor alle lot seg imponere over samlingen og hvor gjennomført det var! Bedriftsforeningen takker alle som bidrog til stemningen og mye god drøs!

Avslutningsvis så vil bedriftsforeningen minne alle om viktigheten av å handle lokalt, både når det gjelder varer og tjenester!

Av. Monica Mørk Vikse - Styremedlem Varhaug Bedriftsforening.

I TV går det eit program som heiter «Datoen». Ein dato, ei fødestove, -og så kjem alt dette andre etterpå. Eg fekk så lyst til å innleia denne årsmeldinga med akkurat dette.- For det peikar på noko i Vennelaget sitt vesen: Fyrst kom ein dato- og så, «alt dette andre», etterpå. I dag er det altså ein god del år sidan datoen i 1995. «og så alt dette andre»,- etterpå. Og når eg tenkjer på «alt dette andre» som me har opplevd saman i så mange år, så trur eg Du og er takksam for å høyra til i Vennelaget Lerbrekk skule. Me har klart å skapa noko i fellesskap som stadig når litt lenger ut, så nye finn vegen innom denne kjære MØTEPLASSEN. Tenk nå i januar var det 25 år sidan fyrste allmannamøte i Lerbrekk skulekrets vart halde, om muligheit til å makta å bevara skulen frå 1865.

I dette meldingsåret ser då «alt dette andre» slik ut: Ca. 2400 personar har vore innom, fordelt på: 11 gebursdagsselskap, 7 barnedåpselskap, 3 konfirmasjonar, 1 bryllaup, 1 gullbryllaup, syskenbarntreff, klassefester, Klokkehagen på besøk fleire gonger, Israelskveld v/Britt Lode. 3. trinn Varhaug skule hadde ein heil dag her, for å oppleva litt skule på «gamle måten.» 80 elevar og nokre lærarar vart fordelt på 4 grupper,- som då Reidunn Skretting og Sigbjørn Varhaug formidla til. - 5 familiesamlingar bare i julemånaden- der folk møtest, og kosa seg i lag. Kontaktutvalet for bygg og anlegg, Hå kommune., årsmøte. Grødalandsnemda i Hå Historielag, samling her for å setja opp vaktlister. Besøk frå seniorleiren på Ognatun i juni, der Sigbjørn syntte rundt og fortalte. Vigrestad og Varhaug seniordans hadde og samling her. Grillmat, Rikard og Dag Madland m/song. Sigbjørn fortalde, og det vart litt «svingom» ute i den fine sumarkvelden. Ragnvald Wernøe hadde sangkveld m/venner. Personalet ved Tryggheim Barnehage, grillkveld. «Frivillige tiltak i Landbruket» hadde sumaravslutning v/ Olav R Husveg.

Hausten: Årsmøte i Varhaug Bondelag. Kunst & Kult, ca. 300 innom desse to dagane. Gode hjelparar i Vennelaget ordna med god mat i kafeen i lærarstova. «Suba», brød og kaffimat. Selde for kr 10.300,-. Må bare ta med nokre glimt frå gjesteboka: -Herleg mat. Kom frå Fidjeland, tok ein avstikkar til Lerbrekk skule, så heim til Stavanger. Andre frå Madla skriv: -Var her for 4. gong. Herleg plass og god mat.

Ja, nokon frå Tananger skreiv endå til dikt, som dei kalla -Utsikt

Ein hyggeleg kafé å sitja på, og gjett hva vi ut av vinduet så

En utsikt til havet så flott, - den likte vi så godt

Lerbrekk så triveleg en «stad», her på skolehuset blir vi alle så glad.

Dette tenkjer eg er oppmuntrande ord til alle dykk som så villig stiller opp i matkomiteen, om att og om att. Elles nemner eg at folk både frå USA, Tyskland og andre land har vore innom. I tillegg besøk av «språksprell», ei gruppe der bl.a. folk i Vennelaget er saman med Innvandrarar nokre timar. Sigbjørn fekk delta her og. Ei triveleg stund.

Solvor og Odd Varhaug innbaud til spekemakrell i år og.

Nytt besøk frå Ognatun i samband med manns- møtehelg, m/omvising m.m.

I Vennelaget hadde me Årsmøte torsdag, 21. mars 2019. Reidunn Skretting var med og fortalde frå «ei faren tid».

Grillkveld i august. Som vanleg dei trugne «grillmeistrane», Arvid og Hans Varhaug. «Agnes og dei» er like trugne, år etter år. TAKK! Sigbjørn fortalde om ho «Sina i Homstøl».

Graudafesten i desember samla «fullt hus». Tore Jørpeland var gjestetalar i år. Hovudtema var «Panneverket på Madla». Men han imponerte mange med sin enorme husk om slekt og årstal og. Takk til Tore.

Julatrefesten samla 52 stk. Anne Bergitte Auestad heldt andakt og Oddmund Nord Varhaug var forsongar.

Elles hadde me ein eigen Julafest for brukarar på Klokkekarhagen. Anne Magrete Ånestad meistra rolla godt som nisse. Og så dei kjære julesangane, som lydde så sterkt.-

Juletreet blei pynta 13. desember, og Inger Lise Varhaug kom med 17 nydelege «snøkrystallar» som ho har hekla sjølv, til å pynta treet med. TAKK!

Men før dette var 12 stk. samla til lefsebaking i november. 57 lefser og 10 eplekaker. Me kosa oss med middag, der Olav Husveg hadde ansvar for «flåde»

Sigrid kom med sviskegraut i år igjen. TAKK!

«Kvardagsfolk»: Heile fyrste opplag på 550 bøker vart seld ut på kort tid. Derfor vedtok styret å trykkja 200 til. Me fekk 220, er igjen ca. 130 nå. Me var på SPAR 1. laurdag i advent og selde 10-12 stk. der og. Vennelaget har nå 158 medlemar. 4 er døde i året. (Eige minneord.)

Og så er det verkeleg eit storhende både i Vennelaget og bygda, at me har så mange i laget som har passert 90 år dette året, og er trufast med ennå. Gratulera!!

Styret har hatt 3 møter og mange uformelle treff gjennom året. Me takkar alle for trufast støtte og hjelp i alle dei praktiske ting også. Ein særleg takk til «vaskegjengen», som møter opp like mange gonger som det er tilstellingar. Oddvar Ånestad passsar på plenklypp. Takk!

Styret har vore:

Sigbjørn Varhaug	formann	på val 1 år
Inger Haugstad	sekretær	på val 2 år
Dag Varhaug		på val 2 år
Brit Obrestad	kasser	ikkje på val
Oddvar Ånestad		ikkje på val
Vara: Ingunn Reiestad og Oddvar Varhaug		på val for 1 år kvar
Revisorar: Ingvar Reiestad og Øystein Bratland		på val for 1 år kvar

Valnemnd: Olav R Husveg, Eirik J Varhaug og Per Egil Dubland

Varhaug den 20. 02 2020

Helsing

Sigbjørn Varhaug

VARHAUG-MARKEN

Så vert det ingen

Varhaugmarken og heller

inga vanleg Jærmesse i år.

Mykje er endra i denne

merkelege tid.

«Den stille våren»

kan ein kanskje kalla det.

Ting går seg nok til etter

kvart, så i 2021 er nok

begge desse årlege

arrangementa

på plass igjen.

ÅRDAL & SKEIE AS

MOB: 911 52 104

UNGDOMSRÅDET I HÅ PÅ UTVEKSLINGSTUR TIL POLEN

Sola skin, nordavinden kjølig. Det er fyrste søndag i mai, og Koronatider. Astrid og eg hadde avtalt å møtast med «nokre av våre», ved den gamle Kyrkjegarden for å gå tur på Kongevegen.

Ungdommane i Ungdomsrådet i Hå var med på å avgjere at det skulle søkast om støtte til å organisere ungdomsutveksling. Ungdomsrådet drøfta tema og arbeidsmåtar på fleire møter, og laga ei eiga arbeidsgruppe som jobba med prosjektet eit godt år før utvekslinga skjedde.

Det var eit ønske frå ungdomane i at utvekslinga skulle setje fokus på ungdom og samfunnet. Dei ønskte å lære meir om kvarandre, om kvardagen, strategiar for å meistre livet, og forventingar og moglegheiter for ungdommane i begge landa. Dei ønskte også å sjå på det som var likt og ulikt mellom ungdommar i Noreg og Polen. Dei polske ungdommane syntest også dette var eit interessant tema.

Då Ungdomsrådet fekk positivt svar på søknad om støtte frå Erasmus+, gjekk ungdommane i gang med å planlegge detaljane rundt utvekslinga saman med ungdomsleiarane. Dei arrangerte ein eigen workshop med overnatting, der dette var hovudtema.

Her planla dei ulike bolkar i programmet, korleis variere arbeidsmetodane, «norsk kveld» og ulike workshops og leikar.

MINDRE SKILNADER ENN DEI HADDE TRUDD

Ungdommane hadde i samarbeid med dei vaksne lagt opp til eit tettpakka og spennande program i Wegliniec, som ligg i sørvestlege Polen, ikkje langt frå grensa til Tyskland.

Eit viktig tema på utvekslinga var å sjå på likskapar og ulikskapar blant anna når det gjeld sosiale medium som Snapchat, Instagram, TikTok og Facebook osv. Ei anna oppgåve handla om ein vanleg dag for ungdom i Norge og Polen. Der hadde dei både teikneoppgåver, dramaoppgåver og refleksjonsoppgåver leda av Hå-ungdommane. Dette var ein morosam aktivitet kor mange skjulte skodespelartalent kom fram i lyset.

Noko av det som sit igjen som mest minnerikt frå turen, var kveldane der både norsk og polsk ungdom hadde planlagt ei innføring om heimlanda sine, med bilete og foredrag, mannekengoppvisning, dramatisering av eventyr, quiz, smaksprøvar og god mat. Ein av deltakarane briljerte med heimelaga kjøttkakemiddag med poteter, gulrøter, ertestuing og god saus, saman med gode hjelparar på kjøkkenet.

I tillegg hadde dei tid til disko, bowling, utflukt til byen Wroclaw med workshops, kortspel, selskapsleikar og anna moro. Kvile stod ikkje høgt på prioriteringslista.

Den største overraskinga for ungdommane var at dei opplevde at det var mindre skilnader enn dei hadde trudd på førehand. Både musikksmak, humor, bruk av sosiale media, ønske om å holde seg i fysisk form og det å henge med venner var veldig likt for norske og polske ungdommar. Dei norske ungdommane er nok meir aktive når det kjem til trening og deltaking i organisert idrett. I Hå er både handball og fotball populære aktivitetar. Dei polske ungdommane brukar litt meir tid på lekser. Dei var også meir røynde med tradisjonell dans. Ungdommane frå Hå opplevde at den polske gruppa var meir gjestfri, gåvmild og opptekne av høgtidelege seremoniar enn det dei er vane med heimefrå.

TETTPAKKA PROGRAM OG MYKJE LÆRDOM

Under sjølve utvekslinga hadde dei evaluering i nasjonale grupper kvar dag, der ungdommane fekk sette ord på korleis dagen hadde vore, kva ein hadde lært og mål for neste dag.

Tilbakemeldingane frå både polsk og norsk ungdom har vore særst gode, sjølv om det blei lite fritid og

mykje organisert opplegg. Og sjølv om det var lite fritid, ville ungdommane helst vere saman også etter at programmet for dagen var over. Deltakarane er no mange opplevingar rikare og mange nye vennsksbands er knytte.

Ungdommane lærte mykje engelsk av å være med på utvekslinga, og spesielt å snakke engelsk i møte med nye menneske. Dei fekk ny sosial kompetanse gjennom nye vennskap. Ungdommane vart utfordra til å hive seg ut i aktivitetar som dei ikkje hadde prøvd før, og å ta eigne val og ytre sine meiningar i gruppediskusjonar. Å organisere aktivitetar for dei andre deltakarane førte til styrka sjølvtilitt og meistringskjensle. Dei lærte også mykje nytt om landet Polen.

Fleire ungdommar ga også uttrykk for at dei syntest det var frigjerande å delta utan å verta vurdert og få karakterar, slik som i den formelle utdanninga. Dei verdsette å få oppleve å vera ein del av eit inkluderande fellesskap.

LANGVARIG SAMARBEID MELLOM KOMMUNANE

Hå Kommune har vore venskapskommune med Wegliniec i snart 30 år. For Hå kommune kjentest det trygt å samarbeide med ein organisasjon dei kjenner frå før og har opparbeida gjensidig tillit til.

Dei hadde på førehand avklart forventningar og roller. Kommunikasjon i forkant via e-post gjekk raskt og greitt, og undervegs i utvekslinga var det enkelt å drøfte idear og bli einige om praktiske løysningar og endringar.

Ordføraren i Wegliniec var innom to gangar i løpet av utvekslinga, der han fortalte kor stor pris kommunen sette på dette vennskapet.

Internasjonale ungdomsprosjekt er eit av områda dei prioriterer i samarbeidet mellom dei to kommunane. Dette har ført til mange samarbeidsprosjekt og besøk. Mange skuler i Hå og ungdomsrådet har

delteke i samarbeidet. Etter ei så vellukka veke i Polen blir det nok heller ikkje siste gong dei organiserer ei gruppeutveksling for ungdommar i dei to venskapskommunane.

Uttekslingsturen føregjekk frå 2.-7. mars, og me merka ingenting til opptappinga av koronaviruset på turen. Då Ungdomsrådet og leiarane kom heim, gjekk det ikkje mange dagar før alle måtte i karantene i halvannen veke. Alle var friske og raske, og einige om at det var verdt det. Minnene og vennskapene er tallrike!

Gjertine Hognestad

**HERREDSVELA
TRANSPORT**
TLF: 900 75 500
Vi løser det meste innen kranbil
jorgenherredsvela@yahoo.no

**VARHAUG
hud & fotterapi**
HEIDI DUBLAND BØ
Hud- og fotterapeut
Stasjonsveien 14,
4360 Varhaug
Mob: 41 27 66 79
Timebestilling 51 43 13 69

JG MASKIN
Jan Gunnar Undheim - Varhaugsvegen 89, 4360 Varhaug
Mob: 958 28 410 - Fax: 51 43 08 27 - jgunnau@online.no
**• SERVICE • DELER
• REPRASJONER**

TAKK TIL SKRETTINGEN

Me er så heldige her på Varhaug at me har Skrettingen med alle sine gode produkt. Kvar gong når eg har min handlerunde, og skal innom Skrettingen, så har eg problem med å parkera sykkelen. Både Spar og Extra har sykkelstativ. Kvifor har ikkje Skrettingen det, har eg undrast mange gonger.

Ein gong i vinter då eg gjekk min vanleg tur, såg eg Reidar Skretting var utføre med familien sin, så då drista eg meg til å spør han om han noko gong hadde tenkt å få sykkelstativ utføre butikken. Men det hadde han altså ikkje tenkt på.

Neste gong eg skulle innom og handla kjøt var sykkelstativet på plass. Takk, Reidar. Heilt topp å parkera sykkelen på normalt vis utan å risikera at den ramla over ende.

Brit Obrestad

VB VoldenTollefsen

W Murmester
Waldeland & Dubland

Desse laga står bak Varhaugbuen:

VARHAUGBUEN
Varhaug bondelag,
Varhaug bygdeungdomslag,
Varhaug bygdekvinneag,
Svala 4H,
Varhaug Misjonshus,
Varhaug Bedriftsforening,
Varhaug Skulemusikkorps,
DNT Edru Livsstil,
Vennelaget for
Lerbrekk Skule,
Elgane Motorsykel klubb,
Varhaug Pensjonistlag
og Vennelaget for
Lennsmannsløå

Styret for Varhaugbuen er:

Leiar
Per Arvid Jakobsen, misjonshuset

Nestleiar
Eli Aanestad, bygdekvinneag

Sekretær
Per Arvid Jakobsen, misjonshuset

Kasserar
Brit Obrestad,
Vennelaget Lerbrekk skule

Styremedlem
Ole Kristian Ødegård,
bygdeungdomslaget
Asle Haukland
bedriftsforeningen

1. varamedlem
Astrid Skreting, Lensmannsløå

2. varamedlem
Ingvar Reiestad,
Vennelaget Lerbrekk skule

Redaktør
Liv Hobberstad

Foto: Brit Obrestad

FRILUFTSLIV I SPEIDAREN PÅ VARHAUG

Speideren på Varhaug er eit tilbud til alle barn fra andre klasse på Varhaug som liker å være ute i naturen. Vi er delt i to lag.

Små-speideren er for barn som går i andre til fjerde klasse. Storspeideren er for femte klasse og oppover.

Stor-speideren (5.klasse -)

Annankvar onsdag kl 19.00 - 20.30

Små-speideren (2.klasse)

Annankvar torsdag kl 17 - 18

Små-speideren (3.- 4. klasse)

Annankvar torsdag kl 18.15 - 19.15

I speideren lærer vi om korleis vi kan bygge med berre tau og tre. Vi lærer å bruke kniv og korleis vi spikker ting. Vi lærer førstehjelp og mykje anna spanande. Men noko av det vi er aller mest glade i er å lage primitiv mat ute der vi er.

(Spikersuppe (pølselapskaus), baktepoteter, taco, banansplitt og poppcorn)

Vi liker å overnatte ute. Det er ingenting som er så deiligt som å pusse tennene på kvelden medan du ser på månen og stjernene og snakker med vener. I stor-speideren reiser dei på landsleir saman med speidere frå heile landet og kretsleir med speidere frå rogaland. Dessverre blei det ikkje noko av kretsleiren dette året men me håper på ein flott landsleir om to år. Denne skal være ein stad i Rogaland, så me gleder oss til å få oppleve heile speider-Noreg i Rogaland att.

I små-speideren liker vi å ha ein overnattingstur før vi avslutter speideråret om sommaren. Vi liker å holde oss i nærheten av heime, slik at mor og far ikkje er for langt vekke. I fjor gikk vi frå Grødalandstunet til Varhaug gamle kyrkje. Der overnatta vi i eit stort telt i hagen hjå Åse Marie og Håkon Varhaug. På kvelden grilla vi og etterpå kom alle speiderane

med litt snop kvar som vi samla og laga eit kjempe snopebord av som dei kunne forsyne seg frå.

I år kan vi dessverre ikkje reise på overnattingstur saman. Men me er klare til tur neste vår/sommar.

Vi ønsker alle ein flott sommer. Ta vare på kvarandre.

Vi gleder oss til eit nytt og litt lenger speiderår etter sommaren og ønsker alle som vil være med velkomne.

Hilsen oss i:

Stor-speidaren Kontaktperson:

Andre Vagle (481 45 331)

Små-speidaren Kontaktperson:

Åse Marie Varhaug (907 02 567)

DUGNAD

I denne koronatida, har ordet dugnad kome med i nyheitsbiletet. Kunne mest tru det var eit nytt ord som hadde dukka opp saman med koronaen. Det er nå eit velkjent ord for meg og mine.

Trur ikkje det er mange i bygda som ikkje har gjort eit eller anna på dugnad. Trur heller ikkje at dei som gjer ein dugnadsjobb, stor eller liten, tenker over kor mykje det betyr for laget/foreininga reint økonomisk. Nå har eg nett skrive om Elgane. Det er berre eit av andre store anlegg her på Varhaug. Idrettsanlegget, skytebanen og misjonshuset kjem i tillegg. Og så kjem alle foreiningar, lag, kor, korps osv. Kvar dag, året rundt, vert det gjort ei eller anna form for dugnad her. Trur ikkje me som er med på dette tenker på at me gjer noko stort. Det er berre slik, og slik har det vore, og slik må det vera for at ting skal gå rundt. At større anlegg treng meir dugnad er sjølvstøtt, men alle er me viktige her. Kommunen seier «Me løftar i flokk», og Iden «Me er best saman».

Koronaen har vist oss at me skal ikkje ta alt for gitt. Det vil nok gå ei stund før alt er på det normale igjen. Sidan alle slag arrangement stoppa opp, har det og vorte mindre pengar til dei ymse laga. Behovet for ei hjelpande hand, ein liten dugnadsjobb, vert kanskje redninga for mange. Å jobba dugnad er gildt, kanskje ser du resultatet fort og du vert kjent med nye menneske. Eg snakkar av erfaring etter mange år med dugnadsarbeid. Liv

ÅRSMØTE VARHAUGBUEN

Varhaugbuen hadde eit forsinka årsmøte 18. mai i god koronaavstand på misjonshuset. Det vart kun ei endring i styret. Asle Haukland kom med frå bedriftforeninga i staden for Jon Harald.

Stasjons Pizza serverte oss god mat, enkel og greit i denne tida me er inne i.

Jon Harald Håland fekk takk og blomster for 15 år som leiar.

Liv

JON HARALD HÅLAND

fikk takk på Bedriftforeninga sitt årsmøte for arbeidet han har gjort for Varhaugbuen gjennom 15 år.

TANKER I CORONAKRISEN

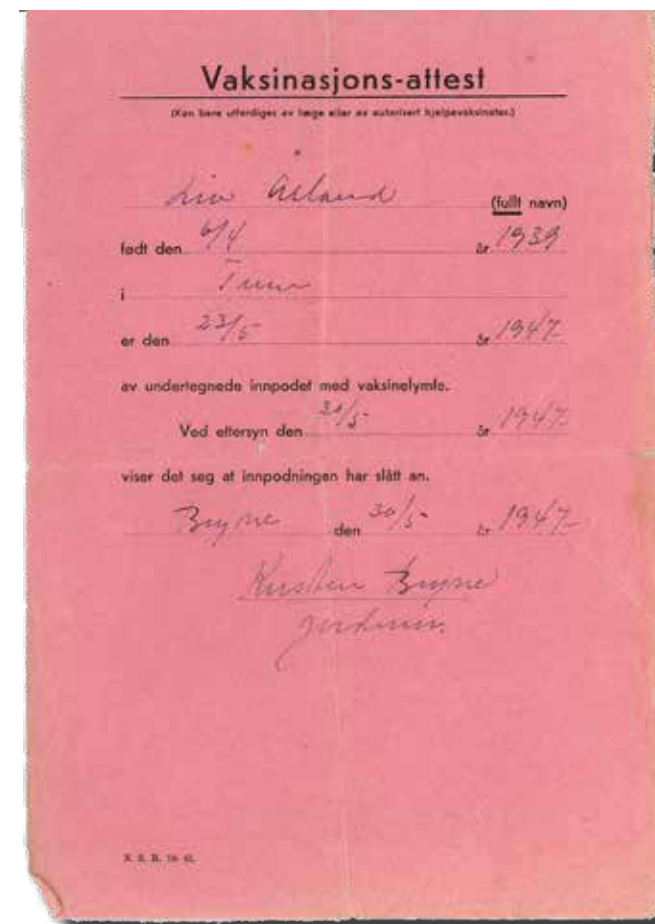
(Mei: Jeg har en venn som har gitt sitt liv)

Jeg er en "sykelig" pensjonist,
men er sprek som en hare.
Men fagfolk sier min hjertebrist
gjør at mitt liv er i fare.
Må derfor unngå å smitten få,
om livet mitt jeg vil berge nå!
Det ble en vår uten like;
som rammer fattig som rike.

Jeg klager ikke på noen ting,
har det smittefritt hjemme.
Og tar en sykkeltur rundt omkring,
og kona hver dag kan klemme.
Men dersom hun denne smitten får,
da blir alt verre; jeg godt forstår:
Hun har en jobb i det leiet
som går på omsorg og pleie.

En liten hobby er god å ha,
eksempelvis kan vi sjunge.
Slik kan vi og gjøre andre glad,
ja, både gamle som unge.
Folk trenger gleder i livet sitt,
tross alle farer, - vi ei blir kvitt.
Men vår regjering oss lover;
coronakrisen går over.

Einar Reime

VAKSINERING

23. mai 1947 vart eg «innpodet med vaksine-lymfe» av jordmor Kirsten Bryne, og «Ved etter-syn den 31. mai viser det seg innpodningen har slått an»

Vaksinen av Anna Husveg 12. juni 1906 (da ho var 2 år) mot koppar, var nok meir alvorleg. Det er datert på Hobberstad og underskrevet av Anna Aarrestad på «ære og samvittighet».

Anna var jordmor for heile Jæren, står det i «Gards- og Ættesoga for Hå. Anna var første kona til lærar H.T. Aarrestad, og ho kom frå Husveg. Då ho døde i 1910, berre 51 år gamal, hadde ho fødd 12 born. I 1912 gifta Aarrestad seg på ny, og denne kona fekk 4 born. I 1926 selde han garden til Enevald Varhaug, og flytta til Lund, der han vart lensmann. (Dette vart litt meir enn eg hadde tenkt meg, eg skulle berre sjekka om ikkje Anna var jordmor. Sidan eg og hadde fått vaksine av ei jordmor, ser det ut som det var ein del av jobben deira.)

Sidan det har vore mykje skrivning av vaksine i denne korona tida, tykte eg var løye å ta med begge desse vaksinasjonsattestane.

Liv

STOFF-FRIST

Stoff frist for neste blad er

20. august 2020

Dette kan enten sendast direkte til: livhob@online.no eller legga det i postkassa til Liv.

Me har valgt å ha med det gamle kapellet på Varhaug som eit "kjenne-merke" for bladet. Kva passer vel betre då enn å ta med eit av versa om kyrkjegarden av vår store poet Elisabeth Reiestad - 1906-1978.

*«Det ligg ein kyrkjegard ved hav
i still og einsam ro.*

*og graset legg om namnlaus grav
ein gløymleklednad god.*

*Men ein og annan merkestein
held fast eit minne enn*

*der han står vakt om deira bein
som levde i vår grend»*

KVALITETSTILBUD I FK BUTIKKEN!

**SPAR
2500,-**

4490,-

Veil. pris 6 990,-

IPC
FOMA

HØYTRYKKSVASKER

PW-C23P I 1610 AO M P

160 bar og 600 l/t

ROBOTKLIPPER

RMI 422 IMOW

Passer på plener
opptil 800 m².

HAGER OPP TIL 800 M²

7990,-

(12 490,-)

**KANTLEDNING OG PLUGGER
SELGES SEPARAT**

26137,-

(35701,-)

**SPAR
9565,-**

BILHENDER

TREDAL T-75

BK JUBILEUM

Leveres med rabatt
og utstyr til en verdi
av kr 9.565,- ink. mva.

Aluminiumsfelger • Utstyrskasse • Solide lastesurringer • Vognkortholder • Kulekoblingshette

FK BUTIKKEN VARHAUG

Tlf. 51 77 14 70

Mandag – fredag: 8–17

lørdag: 9–14

butikkken

fkra.no/fkbutikkken

En alliansebank i eika.

Du blir større i en mindre bank
Vi kjenner nabolaget ditt, bygda di
og byen din. Jo bedre vi blir kjent
med deg og dine behov, jo bedre
kan vi hjelpe deg.

Du kan'kje drikke kaffi på telefonen
Vi tilbyr ansikt-til-ansikt kontakt med
våre rådgivere på et kontor nær deg.
Daglige behov fikser du enkelt i
mobilbanken vår.

Jærsk business er vår business
Vi tilbyr små og mellomstore
næringskunder et bredt og
kompetent tilbud. Fire rådgivere
vier all tid til landbruket.

Vi støtter og sponser lokalmiljøet
Vi pløyer deler av overskuddet tilbake
til ditt nærmiljø, slik at Klepp, Time
og Hå blir enda bedre å bo og leve i.

Du får rask respons og treffer fjåge folk
Våre rådgivere kan hjelpe deg med veldig
mye. Hos oss møter du mennesker, ikke
roboter. Våre medarbeidere bor og virker
i lokalmiljøet.

**Hvorfor velge
Jærens eneste
lokalbank?**

Telefon 915 03290 | www.jaerensparebank.no

jæren
sparebank